

(อม.๓๐)

คำพิพากษา

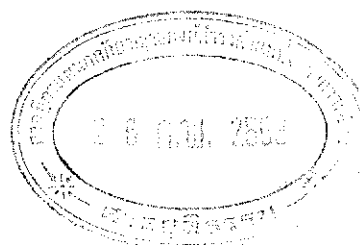
คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๔ /๒๕๕๑

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑ /๒๕๕๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๖ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร	ผู้ถูกกล่าวหา
	คุณหญิงพจมาน ชินวัตร ที่ ๑ นายพานทองแท้ ชินวัตร ที่ ๒ นางสาวพินทองทา ชินวัตร ที่ ๓ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ ๔ นายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ ที่ ๕ นางบุษบา ดามาพงศ์ ที่ ๖ นายสมพร พงษ์สุวรรณ ที่ ๗ คณะบุคคลวิจิตรวาทธรรม แชมเบอร์ ที่ ๘ บริษัทพี.ที.คอร์ปอเรชั่น จำกัด ที่ ๙ บริษัทเอสซี ออฟฟิศ พลาซ่า จำกัด ที่ ๑๐ บริษัทโอเอไอ แมนเนจเม้นท์ จำกัด ที่ ๑๑ บริษัทโอเอไอ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด ที่ ๑๒ บริษัทโอเอไอ คอลเลกชันแอนด์แมนเนจเม้นท์ จำกัด ที่ ๑๓ บริษัทที่ปรึกษากฎหมายธุรกิจ จำกัด ที่ ๑๔ บริษัทเวิร์ธ ซัพพลายส์ จำกัด ที่ ๑๕	

บริษัทเอส ซี เค เอสเทต จำกัด ที่ ๑๖

มูลนิธิไทยคม ที่ ๑๗

บริษัทประไหมสุหรี พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด ที่ ๑๘

บริษัทสมพร แอนด์ แอสโซซิเอตส์ จำกัด ที่ ๑๙

บริษัทบี.บี.ดี. ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่ ๒๐

บริษัทบี.บี.ดี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด ที่ ๒๑

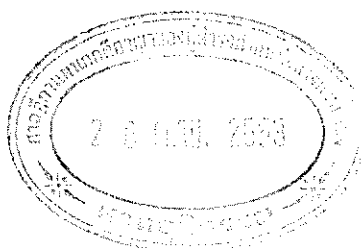
บริษัทไวท์ แอนด์ เคส (ประเทศไทย) จำกัด หรือบริษัทวีระวงศ์,

ชินวัฒน์ และเพ็ญพนา จำกัด ที่ ๒๒

ผู้คัดค้าน

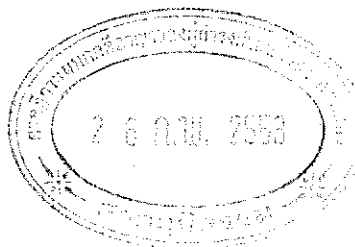
เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
สองสมัยติดต่อกัน สมัยแรกตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และสมัยที่สองตั้งแต่วันที่ ๙
มีนาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ และมีอำนาจหน้าที่กำหนดและกำกับ
นโยบายสูงสุดในการบริหารราชการแผ่นดินตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และนโยบายของ
คณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐
มาตรา ๘๘ , ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๒ ในฐานะหัวหน้าฝ่ายบริหาร และมีอำนาจหน้าที่กำกับ ดูแล
และบังคับบัญชาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทในฝ่ายบริหารตระเตรียมและปฏิบัติการให้เป็นไป
ตามนโยบายที่ฝ่ายบริหารกำหนด บริษัทชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า

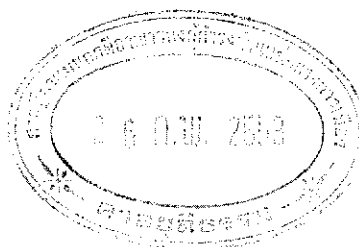
บริษัทชินคอร์ปเดิมจดทะเบียนนิติบุคคล ใช้ชื่อว่าบริษัทชินวัตรคอมพิวเตอร์ แอนด์ อินเวสเมนต์ จำกัด เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทชินวัตรคอมพิวเตอร์ จำกัด และบริษัทชินวัตรคอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด ตามลำดับ ต่อมาจดทะเบียนแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ และเปลี่ยนชื่อครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นหุ้นสามัญจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาพาร์หุ้นละ ๑ บาท เป็นบริษัทที่ได้รับสัมปทานโครงการดาวเทียมจากรัฐโดยตรง ตามสัญญาดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ และยังเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า บริษัทเอไอเอส ซึ่งเป็นผู้รับสัญญาสัมปทานจากรัฐ ตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ จากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หรือบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือบริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า ทศท. นอกจากนี้ บริษัทเอไอเอสยังเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่มากกว่าร้อยละ ๘๐ ในบริษัท ดิจิตอลโฟน จำกัด หรือเรียกโดยย่อว่า บริษัทดีพีซี ซึ่งเป็นผู้รับสัมปทานดำเนินการโทรศัพท์เคลื่อนที่จากการสื่อสารแห่งประเทศไทย ปัจจุบันแปรสภาพและเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า กสท. และบริษัทชินคอร์ปซึ่งเป็นผู้รับสัญญาสัมปทานจากรัฐ ตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๓๕ ยังเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) หรือบริษัทไทยคม จำกัด (มหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า บริษัทไทยคม โดยบริษัท

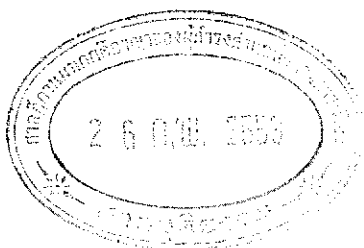
ไทยคมร่วมลงนามเป็นคู่สัญญาด้วย บริษัทชินคอร์ปประกอบธุรกิจโดยเข้าไปถือหุ้นบริษัท
ในเครือที่ดำเนินธุรกิจด้านต่าง ๆ ได้แก่สายธุรกิจสื่อสารโทรคมนาคมไร้สาย สายธุรกิจสื่อสาร
ดาวเทียมและธุรกิจต่างประเทศ สายธุรกิจสื่อและโฆษณา สายธุรกิจอี – บิวซิเนส (E - Business)
และอื่นๆ

ผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรียังคงไว้ซึ่งหุ้นบริษัทชินคอร์ปและ
บริษัทที่รับสัมปทานจากรัฐ อันเป็นการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและ
ประโยชน์ส่วนรวม โดยเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๑ ผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป จำนวน
๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑ กลุ่มสมรสของผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้น จำนวน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น
และผู้คัดค้านที่ ๕ พี่ชายบุญธรรมของผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้น จำนวน ๖,๘๔๗,๓๙๕ หุ้น รวม
๗๔,๔๑๗,๓๙๕ หุ้น ในปี ๒๕๔๒ บริษัทชินคอร์ปมีการเพิ่มทุนในราคาหุ้นละ ๑๕ บาท ผู้คัดค้าน
ที่ ๑ ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของตนซื้อเช็คนาคาร์ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนัก
รัชโยธิน ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๒ จำนวน ๓ ฉบับ ชำระค่าจองซื้อหุ้นเพิ่มทุนในนามตนเอง
จำนวน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๕๑๙,๗๕๐,๐๐๐ บาท ในนามผู้ถูกกล่าวหา จำนวน
๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๔๙๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท และในนามผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน ๖,๘๐๙,๐๑๕ หุ้น
เป็นเงิน ๑๐๒,๑๓๕,๒๒๕ บาท ดังนั้น ณ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้นบริษัท
ชินคอร์ป จำนวน ๖๕,๘๔๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้น จำนวน ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น รวม
๑๓๕,๑๔๐,๐๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๗๕ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาและ
ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้บุคคลต่าง ๆ ถือแทน ดังนี้ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒

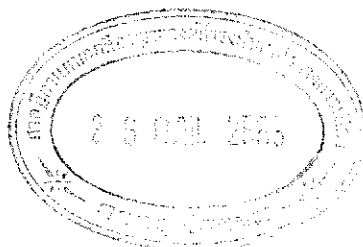

ผู้ถูกกล่าวหาโอนหุ้น จำนวน ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่บริษัทแอมเฟลริช อินเวสต์เมนต์ จำกัด หรือเรียกโดยย่อว่า บริษัทแอมเฟลริช วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ ผู้ถูกกล่าวหาโอนหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๒ บุตรชาย จำนวน ๓๐,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น และโอนหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๔ น้องสาว จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ส่วนผู้คัดค้านที่ ๑ โอนหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น และโอนหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ซึ่งเมื่อรวมกับการซื้อหุ้นเพิ่มทุนเมื่อปี ๒๕๔๒ ผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้น จำนวน ๓๓,๖๓๔,๑๕๐ หุ้น โดยผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังคงเป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริง ต่อมาวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ บริษัทชินคอร์ปจดทะเบียนลดมูลค่าหุ้นจากที่ตราไว้หุ้นละ ๑๐ บาท เหลือหุ้นละ ๑ บาท ทำให้จำนวนหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ เท่า เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕ และวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ผู้คัดค้านที่ ๒ โอนหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๓ บุตรสาวของผู้ถูกกล่าวหาถือแทน จำนวน ๔๔๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น คงเหลือหุ้นที่ถือแทนในนามผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๒๙๓,๙๕๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้นแทน จำนวน ๓๓๖,๓๔๐,๑๕๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๔ ถือหุ้นแทน จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และบริษัทแอมเฟลริชถือหุ้นแทน จำนวน ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น ต่อมาวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ บริษัทแอมเฟลริชโอนหุ้นดังกล่าวให้ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๑๖๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๖๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น รวมหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ให้บุคคลต่าง ๆ ดังกล่าวถือหุ้นแทนทั้งหมดจำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น คิดเป็นจำนวนกว่าร้อยละ ๔๘ ของจำนวนหุ้นบริษัทชินคอร์ปทั้งหมดที่จำหน่ายได้ นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปในนามบริษัทวินมาร์ค จำกัด อีกด้วย การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการขัดกันระหว่าง

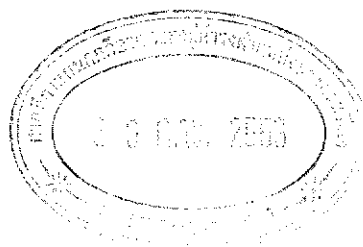

ประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ทั้งในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการหุ้นบริษัทชินคอร์ปดังกล่าวของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือเรียกโดยย่อว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๑๐, ๒๐๘, ๒๐๙, ๒๙๑ และมาตรา ๒๙๒ พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔, ๕ และมาตรา ๖ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒, ๓๓, ๑๐๐, ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๒ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกกล่าวหารวบรวมหุ้นบริษัทชินคอร์ปขายให้แก่กลุ่มเทมาเส็กของประเทศสิงคโปร์ โดยบริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด เป็นเงินสุทธิหลังหักค่าใช้จ่าย รวมเป็นเงิน ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ บริษัทชินคอร์ปจ่ายเงินปันผลตามจำนวนหุ้นที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ถืออยู่ เป็นเงิน ๖,๘๙๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท รวมเป็นเงินที่ได้รับเนื่องจากหุ้นดังกล่าว ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท อันเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ และได้มาเนื่องจากการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยได้ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือรวม ๕ กรณี ดังนี้

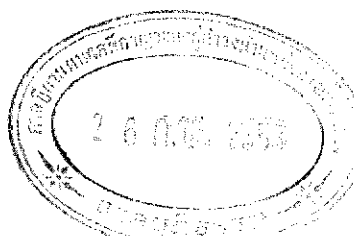
๑. กรณีแปลงคำสัมปทานเป็นภาษีสรรพสามิต โดยเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหาเริ่มกระบวนการตรากฎหมาย แก้ไขพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต จนกระทั่งมีการประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.๒๕๒๗ พ.ศ.๒๕๔๖ และการออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๖๘) ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ โดยให้ลดพิกัดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่จากอัตราร้อยละ ๕๐ เหลือร้อยละ ๑๐ ตามบัญชีท้ายประกาศ และมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เห็นชอบแนวทางการดำเนินการเพื่อหักค่าภาษีสรรพสามิตออกจากส่วนแบ่งรายได้ที่คู่สัญญาจะต้องนำส่งให้คู่สัญญาภาครัฐ นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหาได้ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จัดตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นำแนวทางการแปรสัญญาร่วมการงานด้วยการแปลงส่วนแบ่งรายได้ให้อยู่ในรูปแบบของภาษีสรรพสามิต โดยไม่มีวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอย่างแท้จริง ทั้งนี้ เป็นการกระทำเพื่อป้องกันมิให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือเรียกโดยย่อว่า กทช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระทำหน้าที่ตามบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่กิจการของผู้ถูกกล่าวหาและพวกพ้อง อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ โดยคณะรัฐมนตรีไม่มีอำนาจให้นำภาษีสรรพสามิตดังกล่าวมาหักออกจากคำสัมปทานซึ่งผู้ประกอบการมีภาระต้องชำระให้แก่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐตามข้อตกลงในสัญญาสัมปทาน ทำให้รัฐหรือหน่วยงานของรัฐได้รับเงินคำสัมปทานลดน้อยลงจากข้อตกลงในสัญญา และเป็นการ

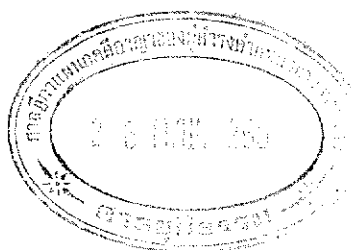
ปิดเป็นการใช้อำนาจนิติบัญญัติใช้กฎหมายเพื่อเป็นเครื่องมือในการกีดกันผู้ประกอบการใน
กิจการโทรคมนาคมรายใหม่ เอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอส นอกจากนี้ การไม่กำหนดให้มี
การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตในกิจการดาวเทียม ทั้ง ๆ ที่เป็นกิจการโทรคมนาคมและเป็นกิจการ
ที่ได้รับสัมปทานจากรัฐเช่นเดียวกับโทรศัพท์พื้นฐานและโทรศัพท์เคลื่อนที่ ถือว่าเป็นการกระทำ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการใช้อำนาจของผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรีโดยไม่
สุจริต ซึ่งเมื่อนำภาษีสรรพสามิตมาหักจากค่าสัมปทานที่บริษัทเอไอเอส บริษัททรูมูฟ จำกัด หรือ
เรียกโดยย่อว่า บริษัททรูมูฟ และบริษัทโทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือเรียก
โดยย่อว่า บริษัทแทค ต้องชำระให้แก่ ทศท. และ กสท. ในอัตราร้อยละ ๑๐ ทำให้รายได้ของ
ทศท. และ กสท. ลดลง ทั้งผู้ถูกกล่าวหายังเสนอแก้ไขกฎหมายการประกอบกิจการโทรคมนาคม
ให้ชาวต่างชาติถือหุ้นในบริษัทประกอบกิจการโทรคมนาคมในสัดส่วนที่สูงขึ้น เพื่อให้ผู้ถูก
กล่าวหาสามารถขายหุ้นของตนกับพวกพ้องแก่ผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติได้อีกด้วย

๒. กรณีการแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
(Cellular Mobile Telephone) ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม
๒๕๔๔ ปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงิน
ล่วงหน้า หรือพรีเพด (Prepaid Card) ให้แก่บริษัทเอไอเอส เดิมเมื่อปี ๒๕๔๒ บริษัทเอไอเอสได้
เริ่มบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพด โดยใช้ชื่อในทางการค้าว่า “วันทูคอล” (“One-๒-Call!!”) โดยคณะกรรมการบริหารงาน (กบง.) กำหนดให้บริษัทเอไอเอสจ่ายส่วนแบ่งรายได้ให้ ทศท.
ตามข้อกำหนดในสัญญาหลักจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งในขณะนั้นบริษัทเอไอเอส

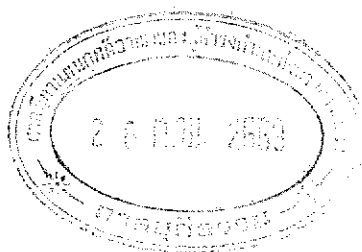

ต้องจ่ายส่วนแบ่งรายได้ในอัตราร้อยละ ๒๕ และจะต้องจ่ายส่วนแบ่งรายได้ในอัตราร้อยละ ๓๐ ในปี
สัมปทานที่ ๑๖ (ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงกันยายน ๒๕๔๙) แต่ในวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๔ บริษัท
เอไอเอสมีหนังสือขอให้ ทศท. พิจารณาปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ในส่วนของการโทรศัพท์เคลื่อนที่
แบบพรีเพด ต่อมาวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๔ มีการนำเรื่องที่บริษัทเอไอเอสขอลดอัตราส่วนแบ่ง
รายได้ดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการ ทศท. และมีการลงนามข้อตกลงต่อท้ายสัญญาอนุญาต
ให้ดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลใช้
บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ เป็นต้นไป ส่งผลให้บริษัทเอไอเอสจ่ายส่วนแบ่งรายได้จาก
การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพดให้แก่ ทศท. ในอัตราร้อยละ ๒๐ คงที่ตลอดอายุ
สัญญาสัมปทาน ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ เป็นต้นไป อันเป็นการมิชอบเพราะการจัดทำ
ข้อตกลงต่อท้ายสัญญา (ครั้งที่ ๖) เพื่อปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา
(คณะพิเศษ) ได้วินิจฉัยตามบันทึกของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๙๑/๒๕๕๐
แล้วว่า สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นสัญญาที่ต้องปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕
แม้สัญญาดังกล่าวจะได้ดำเนินการไปก่อนที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ
ใช้บังคับ แต่การทำข้อตกลงต่อท้ายสัญญา (ครั้งที่ ๖) ดังกล่าวมิได้เสนอเรื่องการแก้ไขเพิ่มเติม
สัญญาต่อคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา ๒๒ พิจารณา และมีได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อ
พิจารณาเห็นชอบในกรณีที่เป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของโครงการแต่อย่างใด
ทั้งที่ในขณะนั้น ทศท. ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานกำกับดูแลดำเนินงานตามสัญญา

อนุญาตให้ดำเนินการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ตามคำสั่งคณะกรรมการ ทศท. ที่ ๒๔/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ แล้ว และเหตุผลในการขอลดส่วนแบ่งรายได้ของบริษัทเอไอเอส ที่ว่าบริษัทแทคขอลดค่าเชื่อมโยงโครงข่ายสำหรับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพรีเพด จากเดิมอัตรา ๒๐๐ บาท ต่อเลขหมายต่อเดือน เป็นอัตราร้อยละ ๑๘ ของราคาหน้าบัตรนั้น ฝ่ายบริหารผลประโยชน์ ทศท. เห็นว่าเป็นข้ออ้างที่ไม่มีเหตุผล เนื่องจากบริษัทเอไอเอสมิได้เสียค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ และบริษัทแทคยังมีความสามารถด้อยกว่าบริษัทเอไอเอส เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายมากกว่าบริษัทเอไอเอส เหตุผลที่บริษัทเอไอเอสอ้างต่อ ทศท. เพื่อขอให้ ทศท. พิจารณาปรับลดอัตราส่วนแบ่งรายได้ดังกล่าวไม่อาจรับฟังได้ และเป็นการสร้างความได้เปรียบในทางธุรกิจให้แก่บริษัทเอไอเอส ไม่ได้ส่งผลโดยตรงให้มีการลดค่าใช้จ่ายบริการให้แก่ประชาชน ไม่ใช่ผลโดยตรงที่จะทำให้มีผู้ใช้บริการมากขึ้นและทำให้ ทศท. มีรายได้มากขึ้น เป็นการลดที่มากเกินไปหากเปรียบเทียบกับส่วนแบ่งรายได้ในอัตราร้อยละ ๓๐ ตามสัญญาหลัก ซึ่งจะทำให้ ทศท. เสียประโยชน์ สูญเสียรายได้ที่ควรได้รับ ๑๔,๒๑๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท (ปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๙) และ ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ๕๖,๖๕๘,๒๘๐,๐๐๐ บาท (ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงกันยายน ๒๕๕๙) ส่งผลโดยตรงให้บริษัทเอไอเอสสามารถที่จะทำกำไรมากขึ้น เนื่องจากต้นทุนค่าสัมปทานลดลง และสามารถถึงจุดคุ้มทุนได้เร็วกว่าคู่แข่ง จ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นในจำนวนที่มากกว่าคู่แข่งในทางธุรกิจ ทำให้หุ้นของบริษัทเอไอเอสมีราคาสูงขึ้นและเป็นที่น่าสนใจของนักลงทุน เป็นการดำเนินการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอสได้รับประโยชน์แล้วตั้งแต่มีการจัดทำข้อตกลง

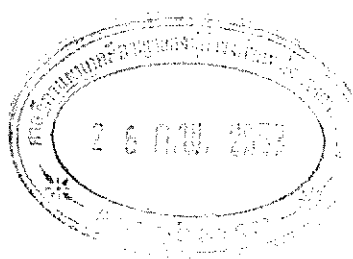

ต่อท้ายสัญญา (ครั้งที่ ๖) ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๙ เป็นเงิน ๑๔,๒๑๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท และจะได้รับประโยชน์ในอนาคตถึงวันสิ้นสุดสัญญาสัมปทานอีกเป็นเงิน ๕๖,๖๕๘,๒๘๐,๐๐๐ บาท รวมประโยชน์ที่บริษัทเอไอเอสได้รับจากการจัดทำข้อตกลงต่อท้ายสัญญา (ครั้งที่ ๖) เป็นเงิน ๗๐,๘๗๒,๐๓๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหามีส่วนเกี่ยวข้องและได้รับประโยชน์จากกรณีดังกล่าว เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาหรือกำกับดูแล ทศท. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และมีการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอสที่มีบริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๙๐ เมื่อผู้ถูกกล่าวหายังคงเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัทชินคอร์ปในระหว่างดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผลประโยชน์ดังกล่าวจึงตกแก่ผู้ถูกกล่าวหา ทำให้ ทศท. สูญเสียรายได้ที่ควรจะได้รับประมาณ ๗๐,๘๗๒,๐๓๐,๐๐๐ บาท

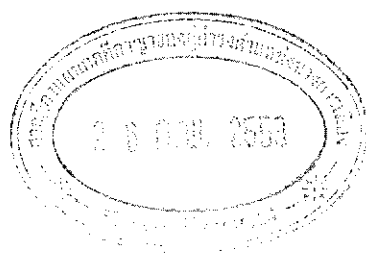
๓. กรณีการแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone) ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ (ครั้งที่ ๗) ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๕ เพื่ออนุญาตให้ใช้เครือข่ายร่วม (Roaming) และให้หักค่าใช้จ่ายจากรายรับ และกรณีการปรับลดอัตราค่าใช้จ่ายเครือข่ายร่วม เป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทเอไอเอส แยกได้ ๒ กรณี คือ

กรณีที่ ๑ กรณีการแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (ครั้งที่ ๗) เพื่ออนุญาตให้ใช้เครือข่ายร่วมและให้หักค่าใช้จ่ายจากรายรับ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ บริษัทเอไอเอสเข้าร่วมดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่กับ ทศท. มีกำหนดอายุ

สัญญา ๒๐ ปี โดยบริษัทเอไอเอสจะต้องจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้ ทศท. เป็นรายปี ตามจำนวนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำหรือในอัตราร้อยละโดยถือเอาจำนวนเงินที่มากกว่า และจัดทำข้อตกลงต่อท้ายสัญญาหลัก (ครั้งที่ ๔) ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๓๙ ขยายระยะเวลาสัญญาเป็น ๒๕ ปี และเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๔ บริษัทเอไอเอสมิหนังสือขอเปิดการให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ไปให้ผู้อื่นรวมใช้กับบริษัทดีพีซี ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ต่อ ทศท. โดยจะนำมาแบ่งผลประโยชน์ให้ ทศท. ตามอัตราร้อยละในสัญญาหลัก มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๔ ขอเปิด National Roaming กับบริษัทเอเชียส รีเยนแนล เซอร์วิส จำกัด (ARS) ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๔ โดยคิดค่าใช้จ่ายเครือข่ายรวมในอัตราพื้นที่เดียวกัน ๖ บาท/นาที และต่างประเทศ ๑๒ บาท/นาที โดยจะนำมาแบ่งผลประโยชน์ให้ ทศท. ตามอัตราในสัญญาหลัก และมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ เสนอหลักการการใช้เครือข่ายร่วมกัน ทั้งกรณีให้ผู้ให้บริการรายอื่นมาใช้เครือข่ายของบริษัทเอไอเอส และบริษัทเอไอเอสไปใช้เครือข่ายของผู้ให้บริการรายอื่น โดยขอหักค่าใช้จ่ายจากการใช้เครือข่ายรวมออกจากรายรับก่อนนำส่ง ทศท. เพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการ ทศท. ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ ว่ารายได้จากผู้ให้บริการรายอื่นมาใช้เครือข่ายของบริษัทเอไอเอสมิยังต้องนำมาคำนวณส่วนแบ่งรายได้ตามสัญญาหลัก ส่วนรายจ่ายของบริษัทเอไอเอสจากการใช้เครือข่ายของผู้ให้บริการรายอื่นถือเป็นภาระหน้าที่สำหรับรายจ่ายของบริษัทเอไอเอสที่จะต้องขยายเครือข่ายให้สามารถรองรับการให้บริการ ต่อมาบริษัทเอไอเอสมิหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ เสนอขอปรับหลักการการใช้เครือข่ายของบริษัทเอไอเอสและกรณีบริษัทเอไอเอสเข้าไปใช้เครือข่ายของผู้ให้บริการ

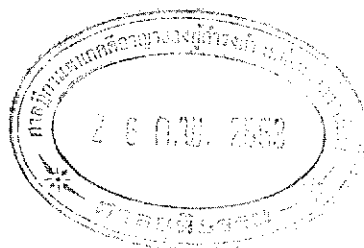
รายอื่น วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๕ คณะกรรมการ ทศท. อนุมัติให้บริษัทเอไอเอสดำเนินการตามที่
ขอได้ในอัตราภาษีไม่เกิน ๓ บาททั่วประเทศ โดยกรณีที่บริษัทเอไอเอสให้ผู้ให้บริการรายอื่นมา
ใช้เครือข่ายร่วมกัน บริษัทเอไอเอสจะนำมาใช้คำนวณส่วนแบ่งรายได้ให้แก่ ทศท. กรณีที่บริษัท
เอไอเอสไปใช้เครือข่ายของผู้ให้บริการรายอื่น บริษัทเอไอเอสจะนำรายได้จากค่าใช้บริการที่
บริษัทเอไอเอสเรียกเก็บจากผู้ให้บริการหักด้วยค่าใช้จ่ายเครือข่ายร่วมกันที่บริษัทเอไอเอสจ่ายให้แก่
เจ้าของเครือข่ายก่อน แล้วจึงจะนำมาคำนวณส่วนแบ่งรายได้ให้แก่ ทศท. ต่อไป ทศท. และบริษัท
เอไอเอสได้ลงนามในข้อตกลงต่อทำสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่
(ครั้งที่ ๗) ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๕ โดยนายสุธรรม มลิล ในฐานะผู้แทนฝ่าย ทศท. และ
นายบุญคณิศ ปลั่งศิริ ในฐานะผู้แทนฝ่ายบริษัทเอไอเอส มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕
เป็นต้นไป

กรณีที่ ๒ กรณีการปรับลดอัตราการใช้เครือข่ายร่วมระหว่าง กสท. กับบริษัท
ดีพีซีตามสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ DIGITAL PCN (PERSONAL
COMMUNICATION NETWORK) ๑๘๐๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ กับ กสท. รวม
ระยะเวลา ๑๗ ปี ซึ่งบริษัทดีพีซีจะต้องจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนให้ กสท. เป็นรายปี ตาม
จำนวนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำหรือในอัตราร้อยละ โดยถือเอาจำนวนเงินที่มากกว่า
ต่อมาในเดือนธันวาคม ๒๕๔๔ บริษัทเอไอเอสเข้าถือหุ้นในบริษัทดีพีซีเกินกว่าร้อยละ ๙๐ ของ
จำนวนหุ้นทั้งหมด ทำให้กลุ่มบริษัทดังกล่าวเป็นกลุ่มเดียวกัน วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕
กสท. มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ อนุมัติให้บริษัทดีพีซีใช้โครงข่ายร่วมกับบริษัท

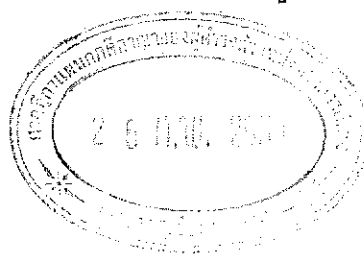

เอไอเอส นับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยมีเงื่อนไขว่า กสท. จะคิดผลตอบแทนรายได้ที่บริษัทเอไอเอสใช้โครงข่ายร่วมกับเครือข่ายของบริษัทดีพีซีในอัตราณาทิละ ๒.๑๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เป็นต้นไป และบริษัทดีพีซีจะต้องจัดส่งแผ่นบันทึกข้อมูล CDR การใช้งานให้ กสท. ตรวจสอบทุกไตรมาส ต่อมาบริษัทดีพีซีมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึง กสท. แจ้งขอปรับลดอัตราค่าใช้โครงข่ายร่วมจากอัตราณาทิละ ๒.๑๐ บาท เหลือณาทิละ ๑.๑๐ บาท และมีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ กสท. ขอปรับลดอัตราค่าใช้โครงข่ายร่วมจากอัตราณาทิละ ๒.๑๐ บาท เหลือณาทิละ ๑.๑๐ บาท กับมีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ขอให้ทบทวนเพื่อให้ กสท. อนุมัติคำขอของบริษัทดีพีซี วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ นายพิศาล จอโกชาอุดม กรรมการผู้จัดการใหญ่ กสท. ได้อนุมัติปรับลดอัตราค่าใช้โครงข่ายร่วมแก่บริษัทดีพีซี ซึ่งบริษัทดีพีซีนำส่งรายได้แก่ กสท. ในอัตราที่ปรับลด (๑.๐๐ ถึง ๑.๑๐ บาทต่อนาที) ก่อให้เกิดความเสียหายต่อ กสท. จากการปรับลดอัตราค่าใช้โครงข่ายร่วมดังกล่าวเป็นเงิน ๗๙๖,๒๒๐,๓๑๐ บาท จนกระทั่งวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ กสท. จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ แจ้งให้บริษัทดีพีซีดำเนินการคำนวณค่าใช้จ่ายบริการโครงข่ายร่วมตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบันในอัตราณาทิละ ๒.๑๐ บาท และให้นำส่งผลตอบแทนแก่ กสท. ต่อไป การจัดทำข้อตกลงต่อท้ายสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (ครั้งที่ ๗) เพื่ออนุญาตให้ใช้โครงข่ายร่วมและให้หักค่าใช้จ่ายจากรายรับ และการปรับลดอัตราค่าใช้โครงข่ายร่วมไม่ได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา

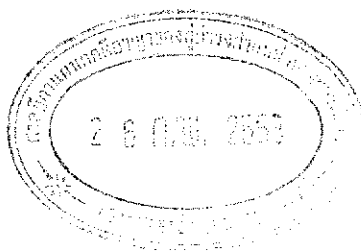
(คณะพิเศษ) เรื่องเสร็จที่ ๒๙๑/๒๕๕๐ ขัดต่อข้อกำหนดตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ณบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ ข้อ ๙ ข้อ ๑๖ และข้อ ๓๐ และปรากฏว่าจากเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเมษายน ๒๕๕๑ ที่มีการยินยอมให้หักค่าใช้จ่ายเครือข่ายร่วม พบว่าการเข้าไปใช้เครือข่ายร่วมระหว่างบริษัทเอไอเอสกับบริษัทดีพีซี ๑๓,๒๘๓,๔๒๐,๔๘๓ นาที ทศท. ขาดรายได้ไปกว่า ๖,๙๖๐,๓๕๙,๔๐๑ บาท และ ทศท. จะต้องสูญเสียผลประโยชน์ที่ควรจะได้รับจนสิ้นอายุสัญญาสัมปทานไม่น้อยกว่า ๑๘,๑๗๕,๓๕๙,๔๐๑ บาท และกรณีที่บริษัทดีพีซีซึ่งเป็นเจ้าของเครือข่ายที่บริษัทเอไอเอสเข้าไปใช้เครือข่ายร่วมมากคิดเป็นปริมาณ ๑๓,๒๘๓,๔๒๐,๔๘๓ นาที บริษัทเอไอเอสสามารถหักค่าใช้จ่ายต่อ ทศท. จากการใช้เครือข่ายร่วมดังกล่าวได้ ในทางกลับกันบริษัทดีพีซีเข้าไปใช้เครือข่ายของบริษัทเอไอเอสในปริมาณ ๓๘๔,๓๒๓,๑๔๖ นาที ไม่สามารถหักค่าใช้จ่ายดังกล่าวก่อนนำส่งส่วนแบ่งรายได้ให้แก่ ทศท. แต่อย่างใด ทั้งที่เป็นกรณีเดียวกัน และจากการตรวจสอบทางทะเบียนผู้ถือหุ้นปรากฏว่าเมื่อปี ๒๕๔๔ บริษัทเอไอเอสเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดีพีซีมีสัดส่วนเกินกว่าร้อยละ ๙๐ และมีการถือหุ้นดังกล่าวต่อเนื่องจนกระทั่งปัจจุบันในสัดส่วนร้อยละ ๙๘.๕๕ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ประกอบกับผู้บริหารของบริษัทดีพีซีเป็นผู้บริหารที่มาจากบริษัทเอไอเอสประมาณร้อยละ ๙๐ จึงถือได้ว่าบริษัททั้งสองเป็นบริษัทเดียวกัน และบริษัทเอไอเอสมีเจตนาที่จะใช้เครือข่ายของบริษัทตนเองโดยที่บริษัทเอไอเอสไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใช้เครือข่ายร่วมดังกล่าวตามข้อกำหนดในสัญญาหลักเพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามสัญญาหลักข้อ ๑๖ เนื่องจากต้องมีการลงทุนสูงและต้องส่งมอบกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่สร้างขึ้นให้แก่ ทศท. โดยผู้บริหารระดับสูงของ ทศท. ดำเนินการปรับแก้

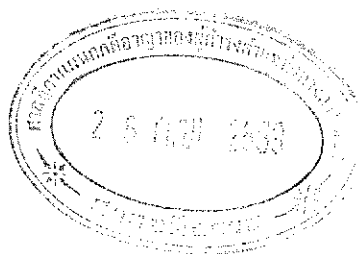
มติการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองฯ จากร่างวาระเดิมซึ่งฝ่ายบริหารผลประโยชน์มีความเห็นว่า ไม่นุญาตให้บริษัทเอไอเอสหักค่าใช้จ่ายจากการใช้เครือข่ายของบริษัทดีพีซี ปรับแก้เป็นให้ สามารถหักค่าใช้จ่ายดังกล่าวก่อนนำส่งส่วนแบ่งรายได้ให้แก่ ทศท. ได้ ตามข้อเสนอของบริษัท เอไอเอสและมีการนำร่างแก้ไขดังกล่าวเสนอคณะกรรมการ ทศท. เพื่อพิจารณาอนุมัติ โดยมี พฤติการณ์ที่ส่อไปในทางเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอส ทั้งที่ขัดต่อสัญญาหลักข้อ ๔ ข้อ ๙ ข้อ ๑๖ และข้อ ๓๐ ส่งผลให้ ทศท. และ กสท. ต้องสูญเสียผลประโยชน์ที่พึงจะได้รับรวมทั้งสิ้น ไม่น้อยกว่า ๑๘,๙๗๐,๕๗๙,๗๑๑ บาท เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอสที่มีบริษัทชิน คอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นอยู่จำนวน ๑,๒๖๓,๗๑๒,๐๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๐๖ ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัทชินคอร์ปในระหว่างดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผลประโยชน์ดังกล่าว จึงตกแก่ผู้ถูกกล่าวหา การที่ ทศท. และ กสท. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐภายใต้การบังคับบัญชา หรือกำกับดูแลของผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ดำเนินการดังกล่าวอันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทเอไอเอสมี ความได้เปรียบคู่แข่งขันในกิจการโทรคมนาคม เป็นเหตุให้หุ้นของบริษัทชินคอร์ปมีมูลค่าสูงขึ้น จนกระทั่งได้มีการขายหุ้นดังกล่าว เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสได้จากการขายหุ้นจึงเป็น ทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

๔. กรณีการละเว้น อนุมัติ ส่งเสริม สนับสนุนธุรกิจดาวเทียมตามสัญญาดำเนิน กิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ โดยมีขอบหลายกรณีเพื่อเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ป และบริษัทไทยคม แยกได้ ๓ กรณี ดังนี้

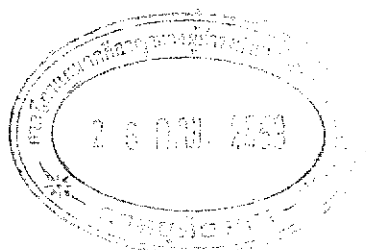

(๑) กรณีการอนุมัติโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์ (IPSTAR) โดยมีขอบ โครงการ ดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการสื่อสารภายในประเทศ โดย กระทรวงคมนาคมเป็นผู้ดำเนินการกำหนดให้มีดาวเทียมหลักและระบบดาวเทียมสำรอง ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะประธานบริษัทชินคอร์ปได้เข้าแข่งขันรับสัมปทานกับเอกชนรายอื่นๆ และ มีการเสนอเพิ่มเติมว่าจะลงทุนมากขึ้นโดยตลอดอายุสัญญา ๓๐ ปี จะสร้างและส่งดาวเทียม สำรองขึ้นสู่อวกาศระยะเวลาห่างจากดาวเทียมดวงหลักไม่เกิน ๑๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาได้ทำ หนังสือลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๔ ยืนยันข้อเสนอเพิ่มเติมดังกล่าวไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอีก ชั้นหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อเสนอที่ทำให้กระทรวงคมนาคมเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้บริษัทชินคอร์ปได้รับ สัมปทาน และมีการลงนามสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๔ โดยระบุถึงการดำเนินการตามแผนงาน คุณสมบัติของดาวเทียม ระบบดาวเทียมสำรอง และการเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงานจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงคมนาคมก่อน เฉพาะแผนดำเนินการนั้นได้ระบุรายละเอียดไว้ว่า ตามระยะเวลาสัญญาสัมปทาน ๓๐ ปี จะส่ง ดาวเทียมหลักและดาวเทียมสำรอง จำนวน ๒ ชุด แต่ละชุดมีดาวเทียม ๒ ดวง รวมมีดาวเทียม ทั้งหมด ๔ ดวง ซึ่งดาวเทียมสำรองจะส่งขึ้นสู่อวกาศมีระยะเวลาห่างจากดาวเทียมหลักไม่เกิน ๑๒ เดือน มีการจัดตั้งบริษัทใหม่ขึ้นตามสัญญาสัมปทานคือบริษัทไทยคมเพื่อบริหารโครงการ ได้ ส่งดาวเทียมไทยคม ๑ ขึ้นสู่อวกาศในปี ๒๕๓๖ ดาวเทียมไทยคม ๒ ในปี ๒๕๓๗ ตามแผนงาน แนวนโยบายสัญญาสัมปทาน และได้รับอนุมัติให้ส่งดาวเทียมไทยคม ๓ เร็วขึ้นกว่ากำหนดตาม แผนงานที่บริษัทไทยคมร้องขอ โดยส่งดาวเทียมไทยคม ๓ ขึ้นสู่อวกาศในปี ๒๕๔๐ และมี

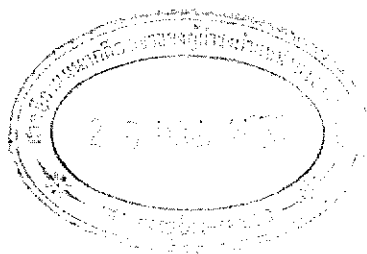
กำหนดส่งดาวเทียมไทยคม ๔ เพื่อใช้เป็นดาวเทียมสำรองในปี ๒๕๔๑ ทั้งนี้ ตามแผนงานใหม่ที่
ได้รับอนุมัตินั้นจะมีดาวเทียมชุดที่ ๓ ด้วย (เนื่องจากส่งชุดที่ ๒ เร็วขึ้น) บริษัทไทยคมขออนุมัติ
สร้างและส่งดาวเทียมไทยคม ๔ เพื่อใช้เป็นดาวเทียมสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ โดยมี
กำหนดส่งขึ้นสู่อวกาศในปี ๒๕๔๑ แต่เมื่อถึงกำหนดได้ขอเลื่อนการส่งดาวเทียม ๒ ครั้ง และ
เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของดาวเทียมไทยคม ๔ เป็นดาวเทียมไอพีสตาร์โดยร้องขอเป็นดาวเทียม
สำรองเช่นเดิม ตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ แต่มีรายละเอียดทางเทคนิคที่
ไม่เหมือนกับดาวเทียมไทยคม ๓ ต่อมากระทรวงคมนาคมขอให้กรมไปรษณีย์โทรเลขศึกษา
ข้อเทคนิคของดาวเทียมไอพีสตาร์แล้ว ซึ่งผลการศึกษากกรมไปรษณีย์โทรเลขได้พิจารณาจาก
ข้อเทคนิคแล้วเห็นว่าเป็นดาวเทียมดวงหลักดวงใหม่ไม่ใช่ดาวเทียมสำรองซึ่งจัดสร้างแทน
ดาวเทียมไทยคม ๔ และนำผลการศึกษาดังกล่าวเข้าประชุมในคณะกรรมการประสานงาน
โครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ในคราวพิจารณาโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์ ครั้งที่
๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้มีมติว่าเป็นดาวเทียมหลักดวงใหม่
เช่นเดียวกับความเห็นของกรมไปรษณีย์โทรเลข แต่เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการประสานงานฯ
ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๕ ปรากฏว่ามีการขอแก้ไขมติ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ โดย
มีการเปลี่ยนแปลงและอนุมัติให้เป็นดาวเทียมสำรองตามที่บริษัทร้องขอ และให้เสนอขออนุมัติ
โครงการต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยที่ยังไม่มีการรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่
๒/๒๕๔๕ แต่มีการทำหนังสือเสนอขออนุมัติต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ตามหนังสือ
ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๕ ซึ่งได้มีการอนุมัติในเวลาต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ โดย

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ทั้งนี้ เลขานุการคณะกรรมการ
ประสานงานฯ ได้ทำหนังสือเวียนไปยังคณะกรรมการประสานงานฯ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๗
กันยายน ๒๕๔๕ เพื่อขอให้รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ พร้อมกันนี้กระทรวง
คมนาคมได้ทำหนังสือแจ้งบริษัทไทยคมว่าได้รับอนุมัติโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์แล้ว ต่อมา
วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ บริษัทไทยคมยื่นขอส่งเสริมการลงทุนในโครงการดาวเทียม
ไอพีสตาร์ มูลค่า ๑๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ระบุว่าได้สร้างอุปกรณ์ไว้โดยเฉพาะเพื่อเชื่อมต่อกับ
ภาคพื้นดินสำหรับใช้อินเตอร์เน็ตในประเทศต่าง ๆ ๑๘ แห่ง มากกว่า ๑๔ ประเทศ โดยมีแผนการ
ตลาดจำหน่ายภายในประเทศร้อยละ ๖ ต่างประเทศร้อยละ ๙๔ และส่งขึ้นสู่อวกาศสำเร็จเมื่อวันที่
๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๘

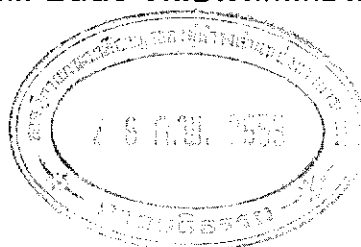
(๒) กรณีการอนุมัติแก้ไขสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ
ครั้งที่ ๕ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ ลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัทชินคอร์ปที่ต้องถือในบริษัท
ไทยคมจากไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๖
บริษัทไทยคมร้องขออนุมัติแก้ไขสัญญาสัมปทานโดยให้เหตุผลว่าต้องใช้เงินลงทุนในโครงการ
ดาวเทียมไอพีสตาร์สูงมาก ต้องหาพันธมิตรเข้าร่วมลงทุนจึงทำให้ต้องลดสัดส่วนการถือหุ้นต่อ
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (รับโอนงานจากกระทรวงคมนาคมตามกฎหมาย
ปฏิรูประบอบราชการ) ซึ่งมีการหารือกรณีการขอแก้ไขสัญญาสัมปทานเพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นแล้ว
สำนักงานอัยการสูงสุดมีข้อสังเกตว่า กรณีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขสัญญาซึ่งเป็น
สาระสำคัญของสัญญาและเป็นส่วนหนึ่งแห่งที่มาของการอนุมัติโดยคณะรัฐมนตรี ควรเสนอ

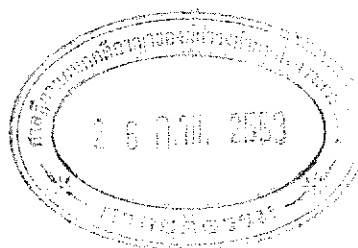
คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก่อนลงนามในสัญญา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงทำหนังสือถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา แต่สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องคืน โดยเห็นว่าไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ประกอบกับคณะรัฐมนตรีมีนโยบายที่จะลดเรื่องที่จะเสนอ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงทำหนังสือหรือสำนักงานอัยการสูงสุดอีกครั้ง ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้ตอบ หนังสือหรือว่า เมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีความเห็นว่าเรื่องนี้ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะ เสนอคณะรัฐมนตรีดังข้อเสนอแนะของสำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารจึงมีดุลพินิจที่จะแก้ไขสัญญาได้ ต่อมานายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อนุมัติให้แก้ไขสัญญาสัมปทาน โดยมีการลงนาม แก้ไขสัญญาสัมปทาน ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗

(๓) กรณีการอนุมัติให้ใช้เงินค่าสินไหมทดแทนของดาวเทียมไทยคม ๓ ที่ได้รับ ความเสียหาย ๖,๗๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ไปเข้าช่องสัญญาณต่างประเทศเพื่อใช้ทดแทน ดาวเทียมไทยคม ๓ พร้อมทั้งใช้เป็นช่องสัญญาณสำรองตามหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อนุมัติ ตามที่บริษัทไทยคมร้องขอ และอนุมัติให้นำค่าสินไหมทดแทนอีกส่วนหนึ่งจำนวน ๒๖,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ไปสร้างดาวเทียมดวงใหม่ทดแทนชื่อว่า ดาวเทียมไทยคม ๕ หรือ ๓ R โดยหาก ค่าสร้างสูงกว่าก็ให้บริษัทไทยคมรับผิดชอบในส่วนต่างที่เพิ่ม เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ จึงมีประเด็นเกี่ยวกับการเอื้อประโยชน์รวม ๓ กรณี ดังนี้

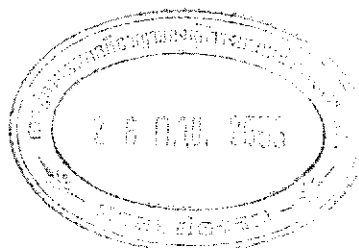

(๑) กรณีการอนุมัติโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์โดยมิชอบ เพราะดาวเทียมไอพีสตาร์ไม่สามารถใช้เป็นสำรองดาวเทียมไทยคม ๓ ได้ตามเงื่อนไขแห่งสัญญาสัมปทานเนื่องจากดาวเทียมไทยคม ๓ ซึ่งเป็นดาวเทียมหลักมีช่องสัญญาณความถี่ ซี-แบน (C-band) จำนวน ๒๕ Transponder และเคยู-แบน (Ku-band) จำนวน ๑๔ Transponder แต่ดาวเทียมไอพีสตาร์นั้น คุณสมบัติทางเทคนิคพัฒนาขึ้นเป็นการเฉพาะครั้งแรกของโลกซึ่งมีการจดสิทธิบัตรไว้ โดยใช้ความถี่ เคยู-แบน รับและส่งข้อมูลให้ลูกค้าในลักษณะสปอตบีม ๘๔ บีม เชพบีม ๓ บีม และบรอดคาสต์บีม ๗ บีม และใช้ความถี่ เคเอ-แบน (Ka-band) ในการสื่อสารรับส่งข้อมูลจากสถานีภาคพื้นดินกับดาวเทียมบนอวกาศในการเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ ไม่มีความถี่ ซี-แบน แต่อย่างใด จึงทำให้ดาวเทียมไอพีสตาร์ไม่สามารถเป็นดาวเทียมสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ ได้ตรงต่อตรงตามเงื่อนไขของสัญญาสัมปทาน ซึ่งแตกต่างจากดาวเทียมดวงอื่น ๆ และไม่สามารถสำรองดาวเทียมไทยคม ๓ ได้เพราะมีเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน ทั้งกรมไปรษณีย์โทรเลขให้ความเห็นว่าดาวเทียมไอพีสตาร์เป็นดาวเทียมหลักดวงใหม่ ไม่ใช่ดาวเทียมสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ ประกอบกับการประชุมคณะกรรมการประสานงานฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ ได้มีมติว่าดาวเทียมไอพีสตาร์เป็นดาวเทียมดวงใหม่ แต่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายงานการประชุมและอนุมัติให้ดาวเทียมไอพีสตาร์เป็นดาวเทียมสำรองตามผลการประชุมของคณะกรรมการประสานงานฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๕ ซึ่งขัดแย้งกัน นอกจากนี้ ยังมีการเสนอความเห็นของคณะกรรมการประสานงานฯ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ทั้งที่ยังไม่ได้มีการรับรองรายงานการประชุมทั้งสองครั้งแต่อย่างใด ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ

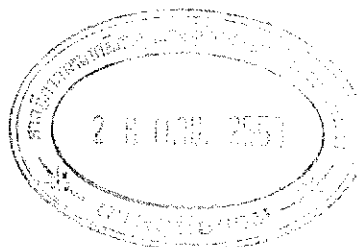

กระทรวงคมนาคมได้อนุมัติคุณสมบัติดาวเทียมไอพีสตาร์ให้เป็นดาวเทียมสำรองตามที่เสนอเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ โดยจัดทำหนังสือเวียนเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ ให้คณะกรรมการประสานงานฯ รับรองรายงานการประชุมทั้งสองครั้ง เมื่อดาวเทียมไอพีสตาร์ไม่สามารถเป็นดาวเทียมสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ ได้ตามสัญญาสัมปทาน ทำให้ความมั่นคงในการสื่อสารดาวเทียมของชาติต้องเสียหาย ไม่มีดาวเทียมไทยคม ๔ เพื่อเป็นสำรองของดาวเทียมไทยคม ๓ ได้ทั้งดวงจนกระทั่งถึงปัจจุบัน การอนุมัติดังกล่าวจึงไม่ชอบและเป็นการเอื้อประโยชน์ให้บริษัทไทยคมไม่ต้องปฏิบัติตามสัญญาสัมปทาน โดยไม่มีภาระกู้ยืมเงินหรือเพิ่มทุนเพื่อนำเงินมาลงทุนในการส่งดาวเทียมไทยคม ๔ เป็นมูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และรัฐต้องเสียหายจากการไม่ได้รับมอบทรัพย์สินจากโครงการดาวเทียมไทยคม ๔ มูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท การอนุมัติโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์เป็นโครงการใหม่ที่อยู่นอกกรอบของสัญญาสัมปทาน จึงไม่ได้สร้างเพื่อการสื่อสารภายในประเทศ ต้องดำเนินการให้มีการแข่งขันใหม่อย่างเป็นธรรมทั้งด้านการบริหารงานและอัตราการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่รัฐ ซึ่งต้องดำเนินการตามกระบวนการของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น การอนุมัติของเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลและควบคุมตรวจสอบของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการอนุมัติโดยไม่ชอบและเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทไทยคมของผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องมีการแข่งขันเพื่อยื่นข้อเสนอขอรับสัมปทานโครงการใหม่อย่างเป็นธรรม มูลค่าโครงการ ๑๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

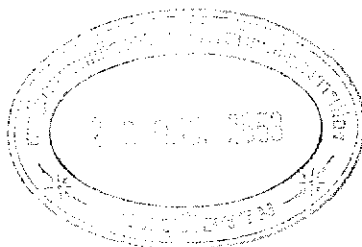

(๒) กรณีการอนุมัติแก้ไขสัญญาสัมปทาน (ครั้งที่ ๕) เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ เพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัทชินคอร์ปที่ต้องถือในบริษัทไทยคม จากไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ นั้น สัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ซึ่งบริษัทชินคอร์ปได้รับสัมปทานจากกระทรวงคมนาคมระบุเงื่อนไขต่าง ๆ ไว้ในสัญญา โดยในข้อ ๔ ของสัญญาสัมปทานกำหนดให้มีการจัดตั้งบริษัทใหม่ โดยบริษัทชินคอร์ปต้องเป็นผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ในบริษัทใหม่ที่เป็นผู้ดำเนินการบริหารโครงการ แต่ปรากฏว่าการแก้ไขสัญญาสัมปทาน (ครั้งที่ ๕) เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ เพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว ไม่มีการนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ทั้งที่เงื่อนไขในข้อ ๔ ของสัญญาสัมปทานเป็นนัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้บริษัทชินคอร์ปของผู้ถูกกล่าวหาได้รับสัมปทาน การอนุมัติให้แก้ไขสัญญาสัมปทานจึงเป็นการอนุมัติโดยมิชอบและเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทชินคอร์ปของผู้ถูกกล่าวหา เพราะในกรณีที่บริษัทไทยคมทำการเพิ่มทุนเพื่อดำเนินโครงการใด ๆ โดยเฉพาะโครงการดาวเทียมไอพีสตาร์ที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงกว่า ๑๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น บริษัทชินคอร์ปในฐานะผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทไทยคมไม่ต้องระดมทุนหรือกู้ยืมเงินมาซื้อหุ้นเพื่อรักษาสัดส่วนร้อยละ ๕๑ ของตนเอง และมีผลเป็นการลดทอนความเชื่อมั่นและมั่นคงในการดำเนินโครงการของบริษัทชินคอร์ปในฐานะผู้ได้รับสัมปทานโดยตรงที่ต้องมีอำนาจควบคุมบริหารจัดการอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดได้ และต้องเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ในบริษัทไทยคม ซึ่งเป็นผู้บริหารโครงการดาวเทียมตามสัญญาสัมปทานอีกชั้นหนึ่ง

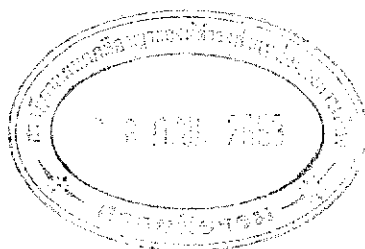
(๓) กรณีการอนุมัติให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนของดาวเทียมไทยคม ๓ จำนวน ๖,๗๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ไปเข้าช่องสัญญาณต่างประเทศนั้น สัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศระบุเงื่อนไขให้มีดาวเทียมสำรองไว้ในข้อ ๕.๑.๔ ข้อ ๖ และข้อ ๗ ให้ทำประกันภัยทรัพย์สินทุกชนิดไว้ในข้อ ๒๕ และการจัดการทรัพย์สินที่เสียหายหรือสูญหายไว้ในข้อ ๓๗ ของสัญญาสัมปทาน กล่าวคือ เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นจะต้องรีบซ่อมแซมทรัพย์สินที่เสียหายหรือจัดหาทรัพย์สินทดแทนทรัพย์สินที่สูญหายโดยทันที โดยกระทรวงคมนาคมจะมอบเงินค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับจากบริษัทประกันภัยให้บริษัทไทยคมเพื่อจัดการดังกล่าว เมื่อซ่อมแซมและจัดหาทดแทนแล้วจะต้องตกเป็นทรัพย์สินของรัฐตามสัญญาสัมปทาน มิได้กำหนดให้มีการเช่าดาวเทียมเพื่อใช้เป็นระบบสำรองไว้ ในปี ๒๕๔๖ เกิดเหตุการณ์ดาวเทียมไทยคม ๓ เสียหายเป็นส่วนใหญ่ บริษัทไทยคมได้ร้องขอให้ทางเงินบางส่วนที่ได้รับจากค่าสินไหมทดแทนดาวเทียมไทยคม ๓ ไปเช่าดาวเทียมของต่างประเทศประมาณ ๖,๗๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ เพื่อใช้ทดแทนช่องสัญญาณเดิมและใช้เป็นสำรอง ซึ่งเป็นการขัดต่อสัญญาสัมปทาน เนื่องจากบริษัทไทยคมทำผิดสัญญาไม่มีดาวเทียมสำรองดาวเทียมไทยคม ๓ มาโดยตลอด จึงต้องเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการดำเนินการให้มีดาวเทียมใช้ได้อย่างพอเพียงและโดยต่อเนื่องอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่มีสิทธินำเงินค่าสินไหมทดแทนไปเข้าช่องสัญญาณต่างประเทศ แต่ต้องนำเงินค่าสินไหมทดแทน ๓๓,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ที่ได้รับทั้งหมดไปสร้างดาวเทียมดวงใหม่ทดแทนตามเงื่อนไขแห่งสัญญาสัมปทาน เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแล ควบคุม ตรวจสอบของผู้ถูกกล่าวหา กลับอนุมัติตามที่ร้องขอ อันเป็นการอนุมัติ

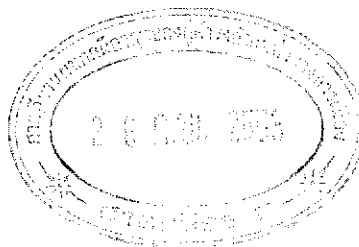
ที่ไม่ชอบและเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทไทยคม เพราะในช่วงเวลานั้นบริษัทไทยคมไม่ต้องระดมทุนของตนเองหรือกู้ยืมเงินในช่วงเวลานั้นไปเข้าดาวเทียมจากต่างประเทศมูลค่าประมาณ ๒๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๖,๗๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ณ ค่าเงิน ๔๐ บาทต่อ ๑ ดอลลาร์สหรัฐ) และทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐเนื่องจากทรัพย์สินที่ทำประกันภัยเป็นของรัฐ ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวรัฐต้องเป็นผู้ควบคุมดูแลและคงไว้เป็นหลักประกันความมั่นคง กรณีไม่สามารถซ่อมแซมหรือหาสินทรัพย์ทดแทนเพื่อใช้ดำเนินการต่อไปได้ โดยต้องสร้างดาวเทียมดวงใหม่ทดแทนตามสัญญาสัมปทานให้แล้วเสร็จก่อน ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นมีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มีเหตุเชื่อได้ว่าหน่วยงานของรัฐได้ใช้อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย สัญญาสัมปทานและไม่สมเหตุผลผลทั้ง ๓ กรณี อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคมซึ่งเป็นผู้ได้รับสัมปทานโดยตรง ผลประโยชน์ดังกล่าวจึงตกแก่ผู้ถูกกล่าวหา การละเว้น อนุมัติ ส่งเสริม สนับสนุนธุรกิจดาวเทียมตามสัญญาดำเนินการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศทั้ง ๓ กรณี จึงเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคม

๕. กรณีอนุมัติให้รัฐบาลสหภาพพม่ากู้เงินจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เพื่อนำไปซื้อสินค้าและบริการของบริษัทไทยคมโดยเฉพาะนั้น ระหว่างวันที่ ๖ ถึง ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรีเดินทางไปร่วมการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่เมืองบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในการหารืออย่างเป็นทางการกับนายกรัฐมนตรีสหภาพพม่า ไม่มีการหารือเรื่องการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สหภาพพม่า แต่

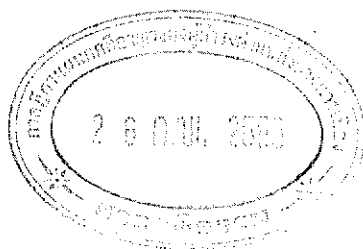

หลังจากประชุมดังกล่าวกระทรวงการต่างประเทศสหภาพพม่ามีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึงกระทรวงการต่างประเทศ อ้างการหารืออย่างไม่เป็นทางการระหว่างผู้ถูกกล่าวหา กับนายกรัฐมนตรีสหภาพพม่าว่า ผู้ถูกกล่าวหาแสดงความพร้อมของประเทศไทยที่จะให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่สหภาพพม่าขอวงเงินสินเชื่ออย่างน้อย ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อซื้อเครื่องจักรก่อสร้างและวัสดุอุปกรณ์จากประเทศไทยเพื่อใช้ในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน และระหว่างวันที่ ๑๐ ถึง ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาอนุมัติให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ร่วมเดินทางเป็นคณะกรรมการในการประชุมระดับผู้นำว่าด้วยยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกัมพูชา ลาว พม่าและไทย ที่กรุงย่างกุ้งและเมืองพุกาม โดยมีเจ้าหน้าที่ของบริษัทไทยคม ๘ คน และบริษัทเอไอเอส ๒ คน เข้าสาธิตระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ผ่านดาวเทียมก่อนการประชุมด้วย ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหภาพพม่าต้องการให้มีความร่วมมือด้านโทรคมนาคมกับประเทศไทย แต่นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไม่เห็นด้วย เนื่องจากนายกรัฐมนตรีของไทยมีส่วนเกี่ยวข้องเป็นเจ้าของกิจการโทรคมนาคมที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ในปฎิญาพุกามจึงไม่มีความร่วมมือด้านโทรคมนาคม ระหว่างนั้น นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย ได้หารือกับผู้ถูกกล่าวหา แล้วนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย แจ้งรัฐมนตรีต่างประเทศสหภาพพม่าว่าไทยไม่ขัดข้องที่จะให้สหภาพพม่ากู้เงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากการประชุมผู้นำที่กรุงย่างกุ้งและเมืองพุกาม สหภาพพม่ามีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ ถึงสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำสหภาพพม่าเสนอโครงการพัฒนาระบบโทรคมนาคมในเขตชนบท และพื้นที่ห่างไกลของกระทรวงการสื่อสารสหภาพพม่า และขอรับความช่วยเหลือจากประเทศไทย

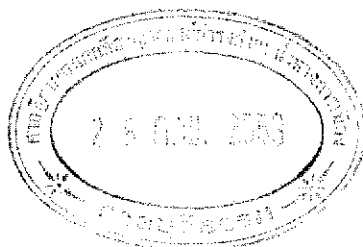

มูลค่า ๒๔,๐๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ โดยแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาพร้อมให้การสนับสนุน ซึ่งคณะ
เจ้าหน้าที่ของบริษัทไทยคมได้เข้าพบเอกอัครราชทูตไทยและผู้อำนวยการกองเอเชียตะวันออก ๒
กรมเอเชียตะวันออก กระทรวงการต่างประเทศแจ้งเรื่องการดำเนินธุรกิจตามโครงการดังกล่าวกับ
สหภาพพม่าด้วย ต่อมาสหภาพพม่ามีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ขอเพิ่มวงเงินกู้สินเชื่อ
จาก ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๔๗ ติดตามผลรวมทั้งการขอลดดอกเบี้ย ผู้ถูกกล่าวหาสั่งการต่อนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย ว่า
ให้เพิ่มวงเงินกู้เป็น ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย ได้มีหนังสือถึงกระทรวง
การต่างประเทศสหภาพพม่าแจ้งให้ทราบว่าประเทศไทยพร้อมที่จะเพิ่มวงเงินกู้จาก
๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจะให้การอุดหนุนในส่วนอัตราดอกเบี้ยด้วย
และกระทรวงการต่างประเทศได้มีหนังสือถึงกรมการผู้จัดการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า
แห่งประเทศไทย แจ้งเรื่องให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ขัดข้องที่จะให้เงินกู้สกุลบาทแก่สหภาพพม่า
ในลักษณะเครดิตไลน์ (Credit line) ตามที่สหภาพพม่าขอวงเงินกู้เพิ่มเป็น ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
โดยลดอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ ๕.๗๕ ต่อปีเป็นร้อยละ ๓ ต่อปี ปลอดการชำระหนี้การจ่ายเงิน
ต้น ๒ ปี คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยอนุมัติวงเงิน
๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่รัฐบาลสหภาพพม่าตามเงื่อนไขดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๗
แต่ต่อมาฝ่ายรัฐบาลสหภาพพม่าได้ขอให้ปลอดการชำระหนี้การจ่ายเงินต้นเป็น ๕ ปี ซึ่งผู้ถูก
กล่าวหาเห็นชอบ คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยจึงมีมติ
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เปลี่ยนแปลงรายละเอียดเป็นระยะเวลากู้ ๑๒ ปี โดย ๕ ปีแรก

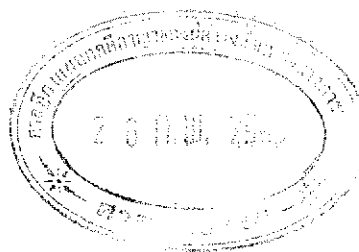
ชำระเฉพาะดอกเบี้ย สำหรับ ๗ ปี ที่เหลือชำระเงินต้นและดอกเบี้ย โดยการอนุมัติวงเงินกู้สินเชื่อ
มูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเงื่อนไขดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามการบริหารจัดการของ
ผู้ถูกกล่าวหา เป็นการให้กู้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าต้นทุน ไม่ใช้วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งธนาคาร
ตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ธนาคารจึง
ขอคุ้มครองความเสียหายตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีที่มี
ผู้ถูกกล่าวหาเข้าร่วมประชุมด้วยมีมติเห็นชอบให้กระทรวงการคลังจัดสรรงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีชดเชยแก่ธนาคารตามจำนวนที่เสียหาย และให้ชดเชยส่วนต่างดอกเบี้ยที่ได้รับจาก
รัฐบาลสหภาพพม่า (ร้อยละ ๓ ต่อปี) กับต้นทุนดอกเบี้ยของธนาคาร แต่ไม่รวมค่าใช้จ่ายในการ
ดำเนินการ หลังจากนั้นธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยได้ลงนามในสัญญา
เงินกู้เพื่อการส่งออกกับธนาคารการค้าต่างประเทศแห่งสหภาพพม่าผู้กู้เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน
๒๕๔๗ ซึ่งประมาณการความเสียหายจากดอกเบี้ยส่วนต่างที่จะต้องขอชดเชยจากงบประมาณ
รายจ่ายตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๙ เป็นเวลา ๑๒ ปี เป็นเงิน ๖๗๐,๔๓๖,๒๐๑.๒๕ บาท
และงบประมาณชดเชยความเสียหายในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ และปี ๒๕๕๐ จำนวน
๑๔๐,๓๔๙,๖๐๐ บาท หลังจากมีการลงนามในสัญญาเงินกู้การให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกดังกล่าวแล้ว
ธนาคารการค้าต่างประเทศแห่งสหภาพพม่าได้ยื่นคำขอให้อนุมัติสัญญาจัดซื้อจัดจ้างระหว่าง
บริษัทไทยคมกับกระทรวงสื่อสารสหภาพพม่าเพื่อส่งมอบอุปกรณ์ไอพีสตาร์ (IPSTAR) และ
อุปกรณ์ต่อพ่วงที่เกี่ยวข้องสำหรับบริการโทรศัพท์ทางไกลชนบท จำนวนเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐
ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยได้เห็นชอบตามสัญญา

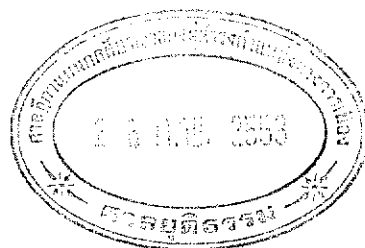
ดังกล่าว และได้จ่ายเงินกู้โดยตรงให้แก่บริษัทไทยคมกับบริษัทฮาทารี (HATARI) ที่ได้รับโอนสิทธิบางส่วน รวมเป็นเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ โดยจ่ายเป็นเงินบาทจำนวนทั้งสิ้น ๕๙๓,๔๙๒,๘๑๕.๙๖ บาท ครบถ้วนแล้วเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ ในระหว่างนั้นบริษัทไทยคมมีบริษัทชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้น จำนวน ๒๒๕,๔๓๕,๔๖๗ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๘ ของหุ้นทั้งหมด ผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยได้กระทำการในการบริหารราชการแผ่นดิน ดำเนินนโยบายต่างประเทศเพื่อผลประโยชน์ของบริษัทไทยคมที่ผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัวชินวัตรกับพวกมีผลประโยชน์ให้ได้รับงานจ้างในการพัฒนาระบบโทรคมนาคมจากรัฐบาลสหภาพพม่าโดยให้เงินกู้สินเชื่อดังกล่าว เป็นเหตุให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลังได้รับความเสียหาย

การที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงในหุ้นบริษัทชินคอร์ป จำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น คิดเป็นจำนวนกว่าร้อยละ ๔๘ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตลอดมา โดยใช้ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ กับบริษัทแอมเฟิลริชเป็นผู้ถือหุ้นแทน และได้ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ สั่งการ มอบนโยบายร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของผู้ถูกกล่าวหา กระทำการอันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทในเครือทั้ง ๕ กรณีดังกล่าว และตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ

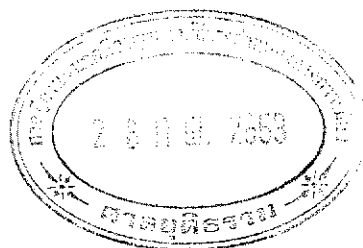

โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๘ วรรคสาม (๑) ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมต้องมีใช้เป็นคนต่างด้าวและต้องมีสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของทุนจดทะเบียนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น รวมทั้งต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันนิติบุคคลนั้นต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย ผู้ถือหุ้นในนิติบุคคลดังกล่าวจะเป็นบุคคลต่างด้าวได้ไม่เกินร้อยละ ๒๕ แต่ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกรัฐมนตรีได้เสนอกฎหมายแก้ไขพระราชบัญญัติดังกล่าวจนผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และออกเป็นพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขมาตรา ๘ วรรคสาม (๑) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นผลให้บริษัทชินคอร์ปซึ่งประกอบธุรกิจโทรคมนาคมสามารถมีผู้ถือหุ้นที่เป็นบุคคลต่างด้าวได้ถึงไม่เกินร้อยละ ๕๐ โดยพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ มีผลใช้บังคับในวันเสาร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๙ ปรากฏว่าในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ ได้มีการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป จำนวน ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง โดยใช้ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ถือหุ้นแทนให้แก่กลุ่ม 테마เล็กของประเทศสิงคโปร์ โดยมีบริษัทซิดาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด ซึ่งเป็นนิติบุคคลต่างด้าวเป็นผู้ซื้อ เป็นจำนวนเงินสุทธิหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วรวม ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และในระหว่างปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ บริษัทชินคอร์ปได้จ่ายเงินปันผลตามหุ้นจำนวนดังกล่าวรวมเป็นเงินจำนวน ๖,๘๘๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท รวมเป็นเงินที่ได้รับเนื่องจากหุ้นดังกล่าวทั้งหมด

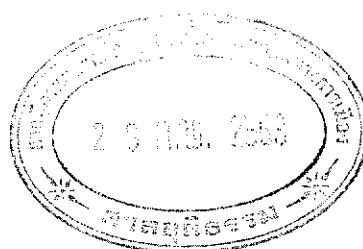
๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือ คตส. ทำการไต่สวนแล้วเห็นว่า เงินจำนวนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาเนื่องจากการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และเป็นกรณีได้ ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ อันเป็น การร่ำรวยผิดปกติ จึงดำเนินการออกคำสั่งอายัดเงินและทรัพย์สินดังกล่าวรวม ๑๕ ครั้ง ซึ่งได้รับ แจ้งยืนยันสามารถอายัดเงินและทรัพย์สินไว้ได้บางส่วนเป็นเงิน ๖๖,๖๘๙,๒๓๔,๓๖๕.๘๑ บาท ส่วนเงินและทรัพย์สินที่เหลืออีก ๙,๙๒๓,๓๖๘,๖๙๕.๒๔ บาท ยังไม่ทราบถึงรายละเอียดสภาพเงิน และทรัพย์สิน สถานที่ตั้ง ชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือเจ้าของกรรมสิทธิ์ คตส.ส่งรายงาน เอกสารและหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นให้ผู้ร้อง ซึ่งผู้ร้องเห็นว่าคดียังมีข้อไม่สมบูรณ์และได้มี การแต่งตั้งคณะทำงานผู้แทนระหว่างผู้ร้องและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการ ต่อจาก คตส. ตามกฎหมายขึ้นพิจารณาแล้วมีข้อยุติให้ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ โดยผู้ร้องมีนายแก้วสรร อติโพธิ นายสักร กอแสงเรือง และบุคคลอื่นเป็นพยานบุคคลจำนวนมาก รวมทั้งพยานเอกสารซึ่ง คตส. รวบรวมไว้ อันจะพิสูจน์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ ขอให้พิพากษายึดเงินที่ได้ จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๑,๔๑๙,๔๙๐,๑๕๐ หุ้น ให้แก่กลุ่ม 테마เส็กของประเทศสิงคโปร์ โดยมีบริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้ง จำกัด ซึ่งเป็นนิติบุคคลต่างด้าว เป็นผู้ซื้อ เป็นจำนวนเงินสุทธิหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วรวม ๖๙,๗๒๒,๘๘๐,๙๓๒.๐๕ บาท และ เงินปันผลตามหุ้นจำนวนดังกล่าว เป็นเงิน ๖,๘๘๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท พร้อมดอกผลให้ตกเป็นของแผ่นดินเนื่องจากการร่ำรวยผิดปกติ

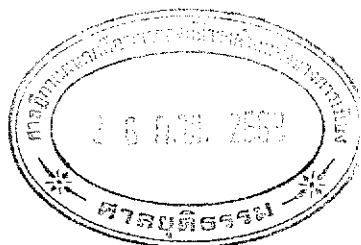
และมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และขอให้มีคำสั่งยึดอายัดเงินและทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา พร้อมดอกผลไว้ต่อไปจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดตามมติของคตส.ด้วย

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านว่า เงินปันผลและเงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ป ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท ไม่ใช่เงินของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และไม่ใช่เงินที่ได้จากการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ร่ำรวยผิดปกติหรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ แต่เป็นทรัพย์สินส่วนตัวของบุคคลในครอบครัวและญาติพี่น้องของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งประกอบธุรกิจโดยสุจริต ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเงินงบประมาณหรือเงินอื่นใดของรัฐ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๓๘ ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง รองนายกรัฐมนตรี ได้เปิดเผยบัญชีทรัพย์สินต่อสาธารณะไว้ว่าผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้นบริษัท ชินคอร์ป ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ หุ้น รวม ๖๗,๕๗๐,๐๐๐ หุ้น ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒ บริษัทชินคอร์ปเปลี่ยนแปลงเพิ่มทุน ผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น ๖๕,๘๔๐,๐๐๐ หุ้น และผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น รวมเป็น ๑๓๕,๑๔๐,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๑๐,๖๐๘,๔๙๐,๐๐๐ บาท ในปี ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทแอมเฟิลริชตามกฎหมายของประเทศบริติชเวอร์จิน ไอส์แลนด์ เพื่อรับโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ป และวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้โอน ขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๓๒,๙๒๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่บริษัทแอมเฟิลริชในราคาพาร์ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๓๒๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยสุจริตและเปิดเผยในตลาดหลักทรัพย์ วันที่ ๑ กันยายน

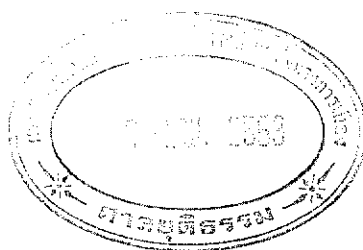

๒๕๔๓ ผู้ถูกกล่าวหาโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๓๐,๘๒๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๓๐๘,๒๐๐,๐๐๐ บาท โอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และผู้คัดค้านที่ ๑ โอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ กับโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ และเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ผู้ถูกกล่าวหาโอนขายหุ้นบริษัทแอมเฟลิริชทั้งหมดให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ บุตรชายของผู้ถูกกล่าวหา หลังจากนั้นในปี ๒๕๔๔ บริษัทแอมเฟลิริชโอนขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๓๒๘,๒๐๐,๐๐๐ หุ้น (ราคาพาร์ ๑ บาท) ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๑๖๔,๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑ บาท ซึ่งได้กระทำโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน มิได้ปกปิด ช่อนเร้น อำพราง ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้เข้าไปเกี่ยวข้องในการดำเนินกิจการของบริษัทชินคอร์ปอีก รวมทั้งไม่ได้รับผลประโยชน์ใด ๆ การโอนขายหุ้นมีเจตนาโอนกันอย่างแท้จริงไม่ใช่นิติกรรมอำพรางตามข้อกล่าวหาของผู้ร้อง การกล่าวหาว่าร้ายวียดปกปิดต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกิน ๒ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรักษาการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ เกินกว่า ๒ ปี ก่อนที่ คตส.จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และก่อนที่จะแจ้งข้อกล่าวหาคดีนี้เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ คำร้องของผู้ร้องไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้วินิจฉัยเรื่องกรรมสิทธิ์ให้เสร็จเด็ดขาดไปก่อน

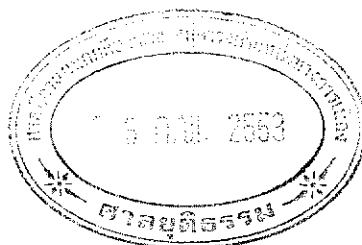

กลับส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลโดยรีบด่วนสรุปในคำร้องนี้กล่าวหาว่าเป็นทรัพย์สินของ
ผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นการกระทำข้ามขั้นตอนของกฎหมายขัดแย้งกับประกาศคณะปฏิรูปการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ความเห็น
ของ คตส. ขัดแย้งกันเองเนื่องจาก คตส. ส่งเรื่องให้กรมสรรพากรเก็บภาษีจากผู้คัดค้านที่ ๒ และ
ที่ ๓ เท่ากับยอมรับว่าบุคคลทั้งสองเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในหุ้นบริษัทชินคอร์ป แต่เมื่อ คตส.
ต้องการให้เงินที่ได้มาจากการขายหุ้นดังกล่าวทั้งหมดตกเป็นของแผ่นดิน กลับวินิจฉัยข้อเท็จจริง
เดียวกันว่าหุ้นดังกล่าวเป็นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ คตส. ไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ
ไต่สวนใหม่เพื่อไต่สวนคดีนี้ กลับแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อกล่าวหา ในคดีอาญาเรื่องการ
ตราพระราชกำหนดภาษีสรรพสามิตในกิจการโทรคมนาคม และมติคณะรัฐมนตรีแปลงค่า
สัมปทานเป็นภาษีสรรพสามิตเป็นคณะกรรมการไต่สวนคดีนี้ ทั้งๆ ที่เป็นข้อกล่าวหาคนละเรื่องกัน
ทำให้การไต่สวนของ คตส. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องยื่นคำร้องโดยรู้อยู่แต่แรกว่าสำนักงานการ
ไต่สวนของ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อไม่สมบูรณ์ ทั้งไม่อาจแจกแจงได้ว่าทรัพย์สิน
หรือหุ้นบริษัทชินคอร์ปส่วนใดเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติหรือได้มาโดยไม่สมควร ภาระการ
พิสูจน์ว่าทรัพย์สินเป็นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ จริงหรือไม่ตกอยู่กับผู้ร้อง เนื่องจาก
ผู้ร้องกล่าวอ้างข้อเท็จจริงเรื่องกรรมสิทธิ์ขัดแย้งกับเอกสารราชการ คำร้องของผู้ร้องเคลือบคลุม
ไม่ได้บรรยายว่าผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์แก่
ตนเองและพวกพ้องอย่างไร และเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจใน
ตำแหน่งหน้าที่อย่างไร ทั้งไม่บรรยายให้เข้าใจถึงสภาพแห่งข้อหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งการและ

มอบหมายให้ผู้ใดกระทำการเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจของตนเองและพวกพ้องเมื่อใด อย่างไร และประโยชน์ที่เกิดขึ้นมีความชัดเจนแน่นอนในรูปแบบใด มีจำนวนเท่าใด มีพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวอ้างอย่างไร เพียงใด ประกอบกับผู้ร้องไม่ได้กล่าวอ้างให้ชัดเจนว่า เงินที่ได้จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่นายกรัฐมนตรีของผู้ถูกกล่าวหาอย่างไร ก่อให้เกิดผลในการเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติต่อทรัพย์สินหรือมูลค่าหุ้นนั้นอย่างไร เพียงใด เป็นจำนวนเท่าใด โดยในแต่ละมาตรการทำให้มูลค่าหุ้นสูงขึ้นผิดปกติจำนวนเท่าใด เมื่อใด อย่างไร มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติอย่างไร หุ้นบริษัทชินคอร์ป ทั้งหมด ๑,๔๘๗,๗๔๐,๑๒๐ หุ้น ที่ขายให้กลุ่มเทมาเส็กเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ เป็นหุ้นจำนวนเต็มที่บุตรและญาติพี่น้องของผู้ถูกกล่าวหา มีอยู่ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสมัยแรกในปี ๒๕๔๔ และราคาหรือมูลค่าหุ้นที่เพิ่มขึ้นเป็นไปตามปกติของราคาดตลาด มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในแต่ละช่วงเวลาตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศในทิศทางเดียวกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเช่นเดียวกับหุ้นของบริษัทอื่น ๆ ในตลาดหลักทรัพย์ ไม่เกี่ยวข้องกับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของผู้ถูกกล่าวหา และมีได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสมัยแรกได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๕,๑๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ได้ระบุงการถือครองหุ้นบริษัทชินคอร์ปไว้แต่อย่างใด โดยมูลค่าหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่ครอบครัวชินวัตรและครอบครัวตามาพงศ์ถืออยู่ในตลาดหลักทรัพย์ก่อนผู้ถูกกล่าวหาเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสมัยแรก

ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ คิดเป็นเงิน ๓๑,๘๓๗,๖๓๘,๕๖๘ บาท หากหุ้นบริษัทชินคอร์ป
ยังเป็นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ จริงตามที่ผู้ถูกกล่าวหา แสดงว่าก่อนเข้าดำรงตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีนั้นผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีทรัพย์สินอยู่แล้วเป็นเงิน ๔๖,๙๖๑,๖๓๘,๕๖๘ บาท
ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่
ตนเองและพวกพ้องตามที่ผู้ร้องกล่าวหารวม ๕ กรณี คือ

๑. การแปลงคำสัมปทานเป็นภาษีสรรพสามิต

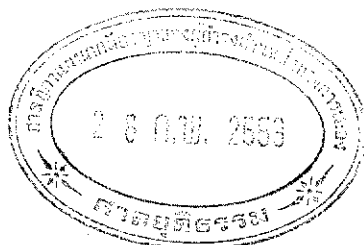
๒. การแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ปรับลด
อัตราส่วนแบ่งรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบใช้บัตรจ่ายเงินล่วงหน้าให้แก่บริษัท
เอไอเอส

๓. การแก้ไขสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการกิจการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่ออนุญาต
ให้ใช้เครือข่ายร่วมและให้หักค่าใช้จ่ายจากรายรับ และการปรับลดอัตราค่าใช้เครือข่ายร่วมเป็น
การเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทเอไอเอส

๔. การละเว้น อนุมัติ ส่งเสริม สนับสนุนธุรกิจดาวเทียมตามสัญญาดำเนินการ
ดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศโดยมิชอบเพื่อเอื้อประโยชน์แก่บริษัทชินคอร์ปและบริษัทไทยคม

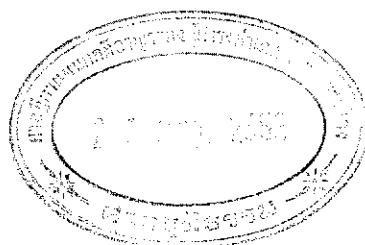
๕. การอนุมัติให้รัฐบาลสหภาพพม่ากู้เงินจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า
แห่งประเทศไทยเพื่อนำไปซื้อสินค้าและบริการของบริษัทไทยคม

มาตรการต่าง ๆ เป็นการกระทำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ
มิได้เกิดจากการสั่งการหรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งไม่ได้มีผลทำให้ราคาหุ้น

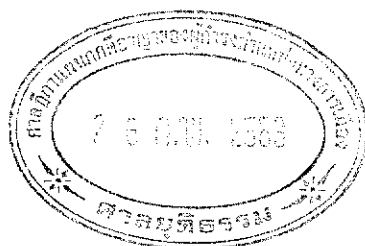
บริษัทชินคอร์ปมีมูลค่าสูงขึ้นหรือได้รับประโยชน์ใด ๆ ตามที่ผู้ร้องกล่าวหา เงินปันผลจากหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๖,๘๘๘,๗๒๒,๑๒๙ บาท ไม่ได้เป็นของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ แต่เป็นของบุตรและญาติพี่น้องของผู้ถูกกล่าวหา และไม่ได้เป็นทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้เงินปันผลดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน มติให้ยื่นคำร้องคดีนี้ของผู้ร้องและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งประกาศ คปค. ฉบับที่ ๑๙ ก็ให้งดการบังคับใช้เฉพาะที่เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. เท่านั้น การกล่าวหาได้สวนและยื่นคำร้องต่อศาลเป็นการกระทำนอกขอบอำนาจหน้าที่ตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ ข้อ ๕ ที่กำหนดให้ คตส. มีอำนาจตรวจสอบเฉพาะรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งโดยผลของการปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเท่านั้น คำร้องไม่ได้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สถานที่ตั้ง ชื่อ และที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในเงินและทรัพย์สินส่วนที่ไม่ได้อายัดไว้ชั่วคราวจำนวน ๙,๘๘๘,๖๗๖,๐๓๖.๘๐ บาท ตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๓ คำร้องส่วนนี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องไม่มีอำนาจร้องขอให้เงินในบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหา ๕๔๘,๕๑๙,๓๑๒.๒๗ บาท และเงินในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๘๕๒,๙๓๓,๙๓๑.๗๖ บาท ที่ คตส. อายัดไว้

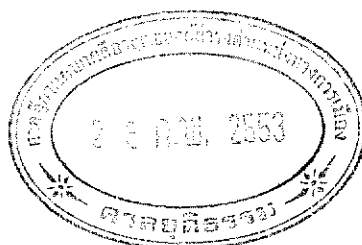
ตกเป็นของแผ่นดิน เนื่องจากเงินจำนวนดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีอยู่ก่อนผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้แสดงไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๔ แล้ว การกล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงในหุ้นบริษัทชินคอร์ป หากจะเป็นความผิดก็เพียงมิโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๒๒ ที่มีโทษทางอาญาและต้องพ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญเท่านั้น ไม่มีอำนาจร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินได้ เนื้อหาตามคำร้องเป็นการฟ้องคดีละเมิดของเจ้าหน้าที่รัฐและขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเนื่องจากการกระทำละเมิดเป็นการดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยดำเนินการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และมูลคดีเรื่องละเมิดและเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่ไม่ได้อยู่ในเขตอำนาจของศาลนี้ ศาลจึงไม่มีอำนาจพิจารณาคดีนี้ ขอให้ยกคำร้องและมีคำสั่งเพิกถอนการอายัดทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่มีสิทธิขอให้เงินฝากในบัญชีธนาคารซึ่งเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๒๖ รายการ ตกเป็นของแผ่นดิน เนื่องจากทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ได้มาโดยสุจริตและมีมาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองและมีได้เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาจากการร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สิน

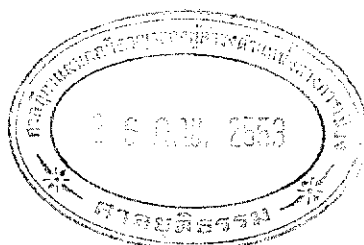

เพิ่มขึ้นผิดปกติ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๑ ผู้ถูกกล่าวหากับผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๕ ถือหุ้นในบริษัท
ชินคอร์ปรวมกัน ๗๔,๔๑๗,๓๙๕ หุ้น มูลค่ารวมเป็นเงิน ๒๐,๐๙๒,๖๙๖,๖๕๐ บาท ไม่ใช่หุ้นที่
ผู้ถูกกล่าวหาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ หรือที่ ๕ ถือแทน ต่อมาในปี ๒๕๔๒ บริษัทชินคอร์ปมีการเพิ่มทุน
ผู้ถูกกล่าวหาถือหุ้นเพิ่มเป็น ๖๕,๘๔๐,๐๐๐ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือหุ้นเพิ่มเป็น ๖๙,๓๐๐,๐๐๐ หุ้น
และผู้คัดค้านที่ ๕ ถือหุ้นเพิ่มเป็น ๓๓,๖๓๔,๑๕๐ หุ้น รวมหุ้นทั้งสิ้น ๑๖๘,๗๗๔,๑๕๐ หุ้น มูลค่า
รวมเป็นเงิน ๑๕,๑๓๒,๒๙๐,๒๘๙ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา
ในขณะที่ยังไม่ได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และไม่ใช้ทรัพย์สินที่ได้มาเนื่องจากการกระทำที่
เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และไม่ใช้ทรัพย์สินที่ได้มาโดย
ไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่อันเป็น
การร้ายผิดปกติ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ ผู้คัดค้านที่ ๑ ขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๔๒,๔๗๕,๐๐๐ หุ้น
ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ ชำระค่าหุ้น ๔๒๔,๗๕๐,๐๐๐ บาท
โดยออกตั๋วสัญญาใช้เงินมอบให้ไว้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ก่อนหน้านั้นเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐
ผู้คัดค้านที่ ๑ ยกหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๔,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ โดยหน้าที่ธรรมดา
ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงไม่ใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ในหุ้นดังกล่าวแล้ว ในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนบริษัทชินคอร์ป
ของผู้คัดค้านที่ ๕ จำนวน ๖,๘๐๙,๐๑๕ หุ้น ผู้คัดค้านที่ ๕ กู้ยืมเงินจากผู้คัดค้านที่ ๑ ชำระ
โดยออกตั๋วสัญญาใช้เงินมอบให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไว้ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ทำตั๋วสัญญาใช้เงินฉบับดังกล่าว
สูญหายไป ผู้คัดค้านที่ ๕ จึงออกตั๋วสัญญาใช้เงินฉบับใหม่แทนฉบับเก่าให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่ง
ขณะนั้นผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จุลจอมเกล้า และใช้คำนำหน้านามว่า

คุณหญิงแล้ว และในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ ผู้คัดค้านที่ ๑ ยิงขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๕ ชำระค่าหุ้น ๒๖๘,๒๕๐,๐๐๐ บาท โดยออกตั๋วสัญญาใช้เงินมอบให้ไว้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ไม่ได้ถือหุ้น บริษัทชินคอร์ปแทนผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ตามคำร้อง เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ได้ชำระเงินตามตั๋วสัญญาใช้เงินให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เรียบร้อยแล้ว ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสมัยแรก ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ รวมทั้ง บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะจึงได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีทรัพย์สินรวมทั้งสิ้น ๑๕,๑๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่มีรายการหุ้นบริษัทชินคอร์ปรวม อยู่ด้วย โดยมูลค่าหุ้นบริษัทชินคอร์ปของครอบครัวผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัวตามมาพงศ์ก่อน ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ รวมเป็นเงิน ๔๓,๓๖๖,๕๔๒,๕๒๐ บาท ราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้นภายหลังจากนั้นเป็นการเพิ่มขึ้นตามกลไกของตลาด หลักทรัพย์และภาวะเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ไม่ใช่เกิดจากการเอื้อประโยชน์ตามคำร้อง คตส. และผู้ร้อง ตรวจสอบกล่าวหานอกขอบอำนาจหน้าที่ตามประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๐ เนื่องจากการกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติโดยได้กระทำการเอื้อประโยชน์ต่าง ๆ เมื่อพ้นเวลา ๒ ปี นับแต่ วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘ คดีจึง ขาดอายุความตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง และไม่มีอำนาจตรวจสอบคณะรัฐมนตรีชุดที่พ้นจาก ตำแหน่งเพราะอายุสภาสิ้นสุดลง คำร้องของผู้ร้องเคลือบคลุมไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ได้บรรยาย

ถึงพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติและทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างไร ผู้ร้องไม่ได้แยกทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มีอยู่ก่อนผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติหรือเพิ่มขึ้นผิดปกติมีอยู่จำนวนเท่าใด ทำให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถต่อสู้คดีได้ กระบวนการพิสูจน์ทรัพย์ยังไม่แล้วเสร็จว่าทรัพย์สินที่ คตส. มีคำสั่งอายัดไว้เป็นของผู้พิสูจน์ทรัพย์สินหรือไม่ เป็นการข้ามขั้นตอนของกฎหมายที่กำหนดไว้ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ เนื้อหาตามคำร้องของผู้ร้องเป็นการฟ้องคดีละเมิดของเจ้าหน้าที่รัฐและขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเนื่องจากการกระทำละเมิดซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ศาลนี้จึงไม่มีอำนาจพิจารณาคำร้องนี้ ขอให้ยกคำร้องและเพิกถอนคำสั่งอายัดทรัพย์สินของ คตส.

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หุ้นบริษัทชินคอร์ป ๔๕๘,๕๕๐,๒๒๐ หุ้น ที่ขายให้แก่บริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ซื้อหุ้นดังกล่าวมาจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ และขายไปในราคาหุ้นละ ๔๙.๒๕ บาท ได้รับเงินหลังจากหักค่านายหน้าและภาษีเป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๒๒,๕๒๓,๑๘๗,๒๐๙.๔๙ บาท โอนเข้าบัญชีของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำนักกรีโยธิน บัญชีเลขที่ ๑๑๑-๒-๓๑๐๐๘-๘ โดยก่อนโอนเงินค่าหุ้นเข้าบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ มีเงินฝากอยู่แล้ว ๒,๑๕๑,๖๖๗.๑๖ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ แบ่งเงินจากการขายหุ้นให้ผู้คัดค้านที่ ๑๘ คุ้มกันไป ๑,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ชำระค่าหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑๕ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซื้อที่ดินที่ตำบลหมูสี อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ๔ แปลง ในราคา ๒๗,๒๒๗,๒๐๐ บาท และชำระค่าที่ปรึกษากฎหมายและ

ค่าทนายความให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าหุ้นบริษัทชินคอร์ปไม่ได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ หรือเพิ่มขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของบุคคลใด ราคาหุ้นบริษัทชินคอร์ปที่เพิ่มขึ้นจากราคา ๒๑ บาท ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เป็น ๔๙.๒๕ บาท ณ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ เป็นการปรับตัวสูงขึ้นตามภาวะของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่มีต่อบริษัทชินคอร์ปซึ่งเป็นบริษัทที่มีพื้นฐานดีอยู่แล้ว ไม่ได้เป็นผลมาจากการกระทำที่ขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม คำร้องของผู้ร้องเคลือบคลุม ไม่ได้บรรยายว่ามูลค่าหุ้นบริษัทชินคอร์ปมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร มีความผิดปกติของการซื้อขายหุ้นดังกล่าวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างไร หรือมูลค่าหุ้นที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงมีความผิดปกติอย่างไร เกิดขึ้นในช่วงเวลาใด และสาเหตุของการขึ้นลงของราคาหุ้นมาจากปัจจัยใดบ้าง เงินที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ๗๖,๖๒๑,๖๐๓,๐๖๑.๐๕ บาท มีเงินของผู้คัดค้านที่ ๒ รวมอยู่ด้วย ๑๗,๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ขอให้ยกคำร้องในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ และเพิกถอนการอายัดเงินและที่ดินของผู้คัดค้านที่ ๒

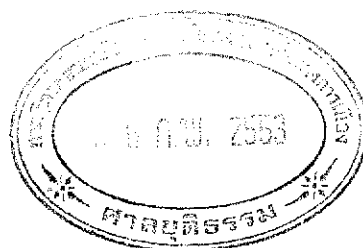
ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในหุ้นบริษัทชินคอร์ป จำนวน ๖๐๔,๖๐๐,๐๐๐ หุ้น โดยซื้อมาจากผู้คัดค้านที่ ๒ และบริษัทแอมเฟิลริช โดยชอบ ไม่ได้ถือหุ้นแทนผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ ขายหุ้นดังกล่าวให้บริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด และบริษัทแอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด เป็นเงิน ๒๙,๖๙๖,๘๙๗,๗๒๘.๗๕ บาท แล้วนำเงินเข้าฝากในบัญชีธนาคารที่ คตส.อายัด นำไปร่วมลงทุนในบริษัทต่างๆ บริจาคให้ผู้คัดค้านที่ ๑๗

และให้ผู้มีชื่ออยู่ยืม บริษัทชินคอร์ปประกอบธุรกิจในลักษณะการเข้าร่วมถือหุ้นบริษัทในเครือซึ่งมีผลประกอบการที่ดี ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ดีทำให้หุ้นบริษัทชินคอร์ปมีราคาเพิ่มขึ้นโดยไม่ได้เป็นการเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติหรือสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ ตกเป็นของแผ่นดิน เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และคำร้องผู้ร้องเคลือบคลุม ไม่ได้บรรยายข้อเท็จจริงและรายละเอียดให้เห็นว่ามูลค่าหุ้นบริษัทชินคอร์ปก่อนหรือขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและหลังพ้นจากตำแหน่งแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร มีความผิดปกติของการซื้อขายหุ้นดังกล่าวอย่างไร การเพิ่มขึ้นหรือลดลงมีความผิดปกติอย่างไร เกิดขึ้นในช่วงใด และเกิดจากสาเหตุใด ขอให้ยกคำร้องและเพิกถอนการอายัดทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓

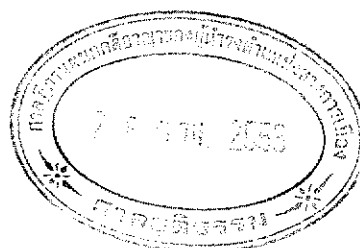
ผู้คัดค้านที่ ๔ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น โดยซื้อจากผู้ถูกกล่าวหาโดยชอบไม่ได้ถือหุ้นแทนผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๔ ขายหุ้นดังกล่าวให้บริษัทซีดาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด เป็นเงิน ๙๘๒,๓๖๕,๑๒๕ บาท แล้วนำเงินเข้าฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาพหลโยธิน เลขที่ ๐๑๔-๑-๑๑๓๐๐-๙ ที่ คตส. อายัด โดยมีเงินฝาก ๖๐๒,๙๙๙.๐๕ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ รวมอยู่ด้วย ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ คตส. ที่ดำเนินการตรวจสอบไม่มีความเป็นกลาง คตส.บางคนเป็นปฏิปักษ์กับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช.ที่ดำเนินการต่อจาก คตส. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามกฎหมายไม่มีอำนาจดำเนินการ ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้โดยไม่ให้อโอกาส

ผู้คัดค้านที่ ๔ นำพยานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ทรัพย์สิน ขอให้ยกคำร้องและเพิกถอนการอายัดทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๔

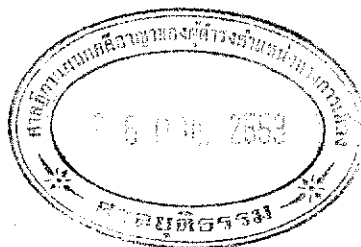
ผู้คัดค้านที่ ๕ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๕ เป็นผู้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ป ๔๐๔,๔๓๐,๓๐๐ หุ้น โดยซื้อและได้รับโอนยกให้มาโดยชอบ ไม่ได้ถือหุ้นแทนผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๕ ขายหุ้นดังกล่าวให้บริษัทซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด เป็นเงิน ๑๙,๘๒๗,๗๕๐,๓๘๔.๓๖ บาท แล้วนำเงินเข้าฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๔-๖๔๔๓๓-๓ ที่ คตส. อายัดโดยมีเงินฝากเดิม ๑,๓๓๙,๖๘๔,๙๘๗.๒๒ บาท รวมอยู่ด้วย ผู้คัดค้านที่ ๕ นำเงินที่ได้มาดังกล่าวไปลงทุนและนำเข้าฝากในบัญชีเงินฝากอื่น ๆ บริษัทชินคอร์ปประกอบธุรกิจในลักษณะการเข้าร่วมถือหุ้นบริษัทในเครือซึ่งมีผลประกอบการที่ดี จึงเป็นที่ต้องการของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ดี ทำให้หุ้นของบริษัทชินคอร์ปมีราคาเพิ่มขึ้น โดยไม่ได้เป็นการเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ หรือสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ดำเนินการต่อจาก คตส. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจดำเนินการ ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้โดยไม่ให้อีกผู้คัดค้านที่ ๕ นำพยานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ทรัพย์สิน และคดีขาดอายุความเนื่องจากไม่ได้กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาภายในเวลา ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอให้ยกคำร้อง และเพิกถอนการอายัดทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๕

ผู้คัดค้านที่ ๖ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๕ ซึ่งเป็นสามีผู้คัดค้านที่ ๖ ขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ป ๔๐๔,๕๘๙,๙๐๐ หุ้น ให้แก่บริษัทซีดาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด ราคาหุ้นละ ๔๙.๒๕ บาท เป็นเงิน ๑๙,๙๑๘,๑๙๒,๒๗๕ บาท รวมกับหุ้นบริษัทชินคอร์ปของผู้คัดค้านที่ ๖ อีก ๑๕๙,๖๐๐ หุ้น เป็นเงิน ๗,๘๖๐,๓๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๙๒๖,๐๕๒,๕๗๕ บาท เมื่อหักค่านายหน้าและภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วคงเหลือเงินสดรวม ๑๙,๘๗๒,๗๕๐,๓๘๔.๓๖ บาท โดยเป็นส่วนของผู้คัดค้านที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ผู้คัดค้านที่ ๕ โอนเงินเข้าบัญชียกให้ผู้คัดค้านที่ ๖ ที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๐-๙๑๑๕๗-๙ จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีเงินจากการขายหุ้นของผู้คัดค้านที่ ๖ จำนวน ๗,๘๓๙,๒๗๓.๗๐ บาท รวมอยู่ด้วย ผู้คัดค้านที่ ๕ และที่ ๖ ไม่ได้ถือหุ้นบริษัทชินคอร์ปแทนผู้คัดค้านที่ ๑ หรือผู้ถูกกล่าวหา เงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวที่ คตส. อายัดเป็นของผู้คัดค้านที่ ๖ ไม่ใช่ทรัพย์สินที่ได้มาจากการร่ำรวยผิดปกติหรือเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๕ และที่ ๖ มิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้ยื่นคำร้องพิสูจน์ทรัพย์สินและดำเนินการพิสูจน์ทรัพย์สินต่อ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช.แล้ว แต่ผู้ร้องยื่นคำร้องโดยยังไม่ได้ดำเนินการพิสูจน์ทรัพย์สินให้เสร็จสิ้น เป็นการข้ามขั้นตอนตามกฎหมาย และคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่พิจารณาสำนวนการสอบสวนของ คตส.

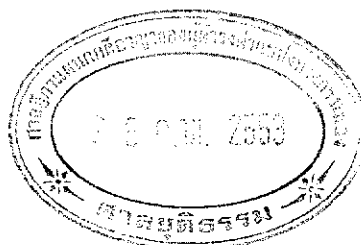

รวมทั้งมีมติให้ยื่นคำร้อง ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ ขอให้ยกคำร้องและเพิกถอนการ
อายัดทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๖

ผู้คัดค้านที่ ๗ ที่ ๘ และที่ ๑๙ ยื่นคำคัดค้านว่า เงินฝากในบัญชีธนาคารไทย
พาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี และสาขามีนบุรี รวม ๓ บัญชี ธนาคารกรุงเทพ
จำกัด (มหาชน) สาขาราชวัตร และธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาแฟชันไอส์แลนด์
รวม ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ ๗ ที่ ๘ และที่ ๑๙ ซึ่งประกอบวิชาชีพ
ทางด้านกฎหมายได้รับเป็นค่าจ้างจากครอบครัวชินวัตรและครอบครัวดามาพงศ์ โดยผู้คัดค้านที่ ๒
ให้ทำหน้าที่ทนายความแก้ต่างคดีและเป็นที่ปรึกษากฎหมาย รวม ๕ คดี ผู้คัดค้านที่ ๗ ที่ ๘ และ
ที่ ๑๙ ไม่ทราบว่าผู้ว่าจ้างได้เงินดังกล่าวมาจากที่ใด เป็นการได้เงินมาโดยสุจริต และ คตส. มีมติ
ให้เพิกถอนอายัดเงินฝากทั้ง ๕ บัญชี ของผู้คัดค้านทั้งสามแล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องใน
ส่วนนี้

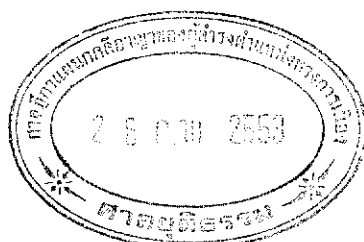
ผู้คัดค้านที่ ๙ ยื่นคำคัดค้านว่า เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๐-๗๐๑๔๕-๕ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และธนาคารกรุงศรีอยุธยา
จำกัด (มหาชน) สาขาสะพานควาย เลขที่ ๐๑๓-๑-๒๕๒๖๖-๔ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ที่ คตส. อายัดเป็นทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๙ ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายและมิได้เกิดจากการ
ร่ำรวยผิดปกติหรือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวนคดีตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒

ผู้คัดค้านที่ ๙ ดำเนินกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สินโดยโต้แย้งไว้ต่อ คตส. แต่ คตส.และคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้มีคำสั่งใด ๆ การยื่นคำร้องคดีนี้เป็นการข้ามขั้นตอนการพิสูจน์ทรัพย์สินไม่ชอบด้วย กฎหมาย ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องได้ คตส.กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เกิน ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แล้ว คดีของผู้ร้องจึงขาดอายุความตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง เงินฝากที่ คตส. อายัดตั้งกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๙ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ เพื่อใช้จ่ายลงทุนในธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของการเพิ่มทุน จึงเป็นทรัพย์สินที่ ผู้คัดค้านที่ ๙ ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายและโดยสุจริต ก่อนที่ คตส. จะมีคำสั่งอายัด เงินในบัญชี ไม่เกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหา ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๐ ยื่นคำคัดค้านว่า คตส. กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเมื่อ วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ จึงเกิน ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แล้ว จึงไม่มีอำนาจกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจดำเนินการ และการพิสูจน์ทรัพย์สินยังไม่เสร็จสิ้นกระบวนการ ตามที่กฎหมายบังคับ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ เงินฝากในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๐-๗๑๗๐๙-๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และธนาคาร ธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขารัชดาภิเษก รวม ๒ บัญชีเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นของ ผู้คัดค้านที่ ๑๐ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ ชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๑๕

มิถุนายน ๒๕๕๐ เพื่อใช้จ่ายลงทุนในธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของการเพิ่มทุน จึงเป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ ๑๐ ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายและโดยสุจริตก่อนที่ คตส. จะมีคำสั่งอายัดไม่เกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหา ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๑ ยื่นคำคัดค้านว่า คตส. กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เกินกว่า ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แล้ว คตส.จึงไม่มีอำนาจกล่าวหาและไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจดำเนินการ และผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้เนื่องจากไม่มีคำสั่งพิสูจน์ทรัพย์สินให้เสร็จสิ้นกระบวนการตามที่กฎหมายบังคับก่อนมีการยื่นคำร้องคดีนี้ จึงข้ามขั้นตอนตามกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สิน เงินฝากในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๐-๗๐๑๘๔-๘ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ คตส.อายัดเป็นของผู้คัดค้านที่ ๑๑ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๕ ชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑๑ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้คัดค้านที่ ๑๑ ออกใบสำคัญรับเงินค่าหุ้นและออกใบหุ้นจำนวน ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ตั้งแต่หมายเลข ๑๕๐๐๐๐๐๑ - ๕๑๕๐๐๐๐๐๐ ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๕ แล้วไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกิดจากร่ำรวยผิดปกติหรือเพิ่มมากขึ้นผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

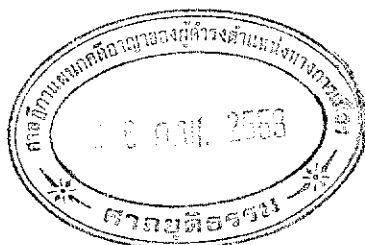
ผู้คัดค้านที่ ๑๒ ยื่นคำคัดค้านว่า คตส. กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ จึงเกินกว่า ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แล้ว จึงไม่มีอำนาจกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ไม่มีอำนาจดำเนินการ และการพิสูจน์ทรัพย์สินยังไม่

เสร็จสิ้นกระบวนการตามที่กฎหมายบังคับ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ เงินฝากในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๔-๓๒๐๘๗-๖ ที่ คตส. อายัดครั้งแรก ๔๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และครั้งที่สอง ๑๘๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นของผู้คัดค้านที่ ๑๒ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ ชื้อหุ้นเพิ่มทุนจากผู้คัดค้านที่ ๑๒ และได้ออกไปหุ้นเพิ่มทุนให้ผู้ซื้อเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่ คตส. จะสั่งอายัด การชำระค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนทำโดยสุจริตเปิดเผยผ่านระบบธนาคารสามารถตรวจสอบได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เกิดจากร่ำรวยผิดปกติหรือเพิ่มมากขึ้นผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๓ ยื่นคำคัดค้านว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ จึงไม่มีอำนาจพิจารณาสำนวนร่วมกับผู้ร้อง ผู้คัดค้านที่ ๑๓ ได้ดำเนินกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สินจนเสร็จสิ้นลงแล้ว แต่ผู้มีอำนาจหน้าที่ไม่มีคำสั่งใดในเรื่องการพิสูจน์ทรัพย์สิน การยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้ามขั้นตอนในการพิสูจน์ทรัพย์สิน คดีนี้ คตส. กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เกินกว่า ๒ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แล้ว คดีจึงขาดอายุความ เงินฝากบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยอารี เลขที่ ๑๒๗-๐-๗๒๕๐๖-๐ จำนวน ๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑๓ จัดให้มีการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นและมีมติพิเศษให้เพิ่มทุน ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ซื้อหุ้นเพิ่มทุนทั้งหมดในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑๓ จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นนำส่งสำนักทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท

กรุงเทพมหานครโดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงไม่ใช่เงินของผู้คัดค้านที่ ๑ และไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
การกระทำความผิดหรือได้มาจากผู้กระทำความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ขอให้ยก
คำร้องและปล่อยทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑๓

ผู้คัดค้านที่ ๑๔ ยื่นคำคัดค้านว่า เงินฝากจำนวน ๑๓๒,๑๒๓.๖๐ บาท ในบัญชี
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนรัชดา - ลาดพร้าว เลขที่ ๑๗๗-๐-๔๒๑๑๒-๙
ผู้คัดค้านที่ ๑๔ ได้รับเป็นค่าจ้างที่ปรึกษาด้านภาษีอากรกรณีที่ คตส. ตรวจสอบการซื้อขายหุ้น
เมื่อได้ให้คำปรึกษากฎหมายแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ โดยผู้คัดค้านที่ ๑๔ ออกใบแจ้งหนี้เรียก
เก็บเงินค่าบริการเข้าร่วมประชุมประจำเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม ๒๕๕๐ รวมทั้งภาษีมูลค่าเพิ่ม
เป็นเงินคนละ ๖๖,๐๖๑.๘๐ บาท ไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑๕ ยื่นคำคัดค้านว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ ผู้คัดค้านที่ ๑๕ ได้พิสูจน์ทรัพย์สินตามกระบวนการที่
บังคับใช้ก่อนมีการยื่นคำร้องคดีนี้แล้ว แต่ คตส. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้มีคำสั่งใด ๆ
การยื่นคำร้องของผู้ร้องจึงข้ามขั้นตอนตามกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์สิน ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้อง
คดีขาดอายุความตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ วรรคสอง เนื่องจากมูลเหตุที่กล่าวหาเกิดขึ้นขณะผู้ถูกกล่าวหา
ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๘ แต่ คตส. กล่าวหาเมื่อวันที่
๓ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งเกินกว่าสองปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งแล้ว เงินในบัญชี

